

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Astronomica - Cod. Ettenheim-Münster 165

Moingenat, Johannes

[S.I.], 1623-1624

Pars I.

[urn:nbn:de:bsz:31-114277](#)

3 Cap 1 Articul. 1°.

reptas in rea pautur. Iovis astronomico ut tota celorum
in astronomatum ante oculos clarissime poserent in primo
et instrumento nobili certos suos dan. arcuulos designabant certos
ta referunt cardines et inter umbrae eadem circulos et polos, immo
totum firmamentum stellarum in vestimentis expresserunt
quod in sphera et globo caelesti videre est, quinimo
talis etiam globos regulari artificio exprimit, qui
seam spande op diebus in horizonte designatis in
dies, in eisq; sol et luna ex gradibus in gradus, et
ex signis in signa moventur, iteq; quotidie circum-
cluant, et statim suis temporebus ad se metus accedunt,
et recessant, lunaq; ita corniculata, ita plena appa-
ret, ita obcuria. n. scilicet quam in calo, eodem praete-
riva articulos in primo nobili instrumentis profererant
viam in alia instrumenta, plana et sphaerica, velut
in astrolabio tal particulae quam universale, in plane
sphaeriu, globu terrestri chartas geographicas, qua
nappa vocant, torquetu, arcuulos astronomicos, in ipsa
deinde horologia epicyclistica, qua ob causas ex ea in
instrumentis ad observationes rite in celis facien-
dus, et phenomena predictiora ita census celu-
sunt ita circuli in globis, et instrumentis, copijs ad
unquam respondentes eis in primo mobili effectis poli-
moper poli sub paratione plaga plaga, ortus
orbis, et eius signa signis gradibus gradibus quod
in omib; istis instrumentis et horologij sed atque oper-
atur et.

Astro-
noma tripla
Cetera quod ad ipsam astronomiam pertinet dico
ea in tertius capitulo et quo libet caput in his articulis
atq; in 1° generalia quodam ad terram spectantia
tractabatur in 2° generalia, quo ad celos. in 3° cir-
culo sphaera seu prima mobilis. in 4° ortus et occasus
stelarum, diversitates dicentes et distinctiones in 5° stra-
ctura et eius globi in 6° meteoroscopica seu consideratio.

CAPUT I^o De terrâ

De terrâ

4

In hoc c. hincus s. terrâ et aquâ unus globus, cumq; rotunda constitutus. 2. terra in medio mundi constituta. 3. terra immobilitate esse. 4. terram ad celum solatam esse in partem.

ARTICVLVS I^o

Conclusio. 1. terra et aqua unus globus constitutus. Terra et probatur concretio p. utiusq; elementis idem habet aqua unus globus constitutus. centrum gravitatis q; unum globus efficit. utrumq; n. plb. p. diversi namq; globi sicut diversa astra habent respectus. tamen, ita etiam gravitatis, et contra, extedentes p. probatur apparenties. Ita n. quod aqua ex parte pendula in terram dampna quam ipsam enim calens percedens lineam p. periculum arem. ad aquales angulos utringue. Et idem periculum terra eum abirent, quod fieri non posset si terra et aqua diversa haberent astra gravitatis. 2. probatur 3. ut in globi et terra et aquâ compositi ex his rotunditatis figurae absunt in lunâ et typatae q; plb. 2. utiusq; elementum sic figuratus est, umbra. 3. mihi vero poros figura imitatur. probatur 3. utrobique tam in plb. 3. etenim terrae, quas in maritimo regno gradus celesti quindecim milliarca. Germanica respondent, polo et 10. tali utrobique uniformiter vel elevantur, vel depressantur. prius deinde ita aliamp; apparet, q; oceani fieri non posset, nisi utiusq; elementorum unus efficeret globum. non si mare, alius est terra plus de celo, quam ne hiatibus apparet, quod is accidit, qui ex altitudine non eiusdem celus videtur.

Conclusio. 4. terra et aqua constituant globum. Terra et aqua rotundum, sed concretionis s. terra. sed ab oriente in occidente ambientibus sex, hoc est in longitudinem, quae a meridiem in septentrionem, sex secundous latitudinem p. modum circuig est rotunda q; tota sit rotunda p. pars antecedentia probatur. 1. Habet citius orientem orientalibus, bandis occidentalibus q; terra in longitudinem est rotunda, probatur conseq. nam si eadem tempore omnis oritur, quod in isto fit esse placet, n. a. citius occidit.

In 2.

lentulus tardius orientalis est evanescens et per
entra ducat cilius orientalis tardius occidentalis
orientis stellae aut terra rotunda. Probatur 2° ecclipses
lunares eodem et uno tempore momento sunt et tamen
cilius apparent orientalibus, quia occidentalibus quod terra
est rotunda nam p. sana est, aequaliter omnibus
apparet, non probatur apparentia auctoritate Stelozai
1. 1. Geographia c. 4. et Plinius 1. 2. hist. natu.
et 20 que dicunt idem ecclipses lunaris momentum
accidit Carthaginem in horam secundam in Armeniis vero
in horam 5am que due citates quadranginta quinque
gradibus in longitudine a se mutuo distant; rotundum
est et quadratus citatibus ei que altera 10 gradibus
est orientalior una horam citius apparent tam stellas,

ib. 2° que ecclipses probatur 2° pars antecedentis progrede
entibus a meridiie versus septentrionem p. de cali
magis et magis decursum arcuus secet, et quidem post
10 millaria confusa uno gradu post 30 duobus g.
terre et rotunda in latitudine pars ratione rata,
quatuor versus poli antarcticum apparent quodam
stella circa undam poli sita, que th nobis euro,
ratiis in qua apparent, ratiis conclusione 2° iter
facientibus primus apies terris, deinde fenestrarum,
3° pelles sub aspectu cadent q. terra e pilosa, eorum
modo positi in carina navis, que in altum e proiecta
requint rora littus, qui rora malu navis consan-
dunt si possint, q. solus gibbus aqua obstat ualat est
quoniam et pueras, quem littus uidere possint, figura
hanc probationem vide apud Clavis et sphæram

facta de sacro horio; 20 3° umbra globi op aqua
et terra compositi in luna cadens est rotunda ut ex
perientia docet, absq. id n. rotunda n. luna par-
tem q. p. q. omnes partes terra ex n. cali insita
gravitate aequaliter et tunc usq. appetunt, neq;
arte quiescant usq. q. aequaliter eu' ceteris
a centro distant, tam dia. n. gravitant, premad mode

N

2° reo
conclusionis

10 3°

t.

De naturali terra situ.

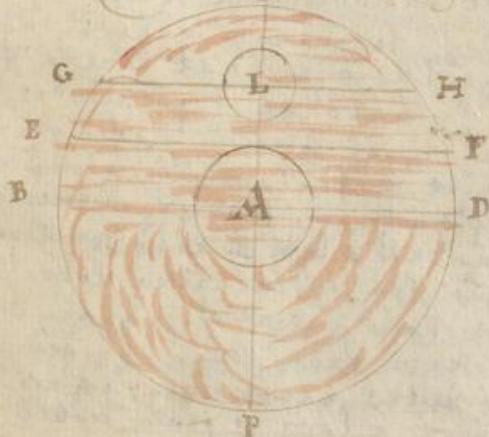
6

Et hanc id nec causa, et partibus ipsius a qualiter
accidentibus, et contingentibus, nimirum prestat a modo
pristina appellatur teste Archimede, sicut et omnes
sphaericas complicant sufficiunt ut in scyphis et
vasis a qua complete videret est, decipitur porro oca-
los ex planitate terra non aliter quam ex tristilo, eo
neque australi peripheria iuste, quod ab oculo opta-
ri non esse videatur.

ARTICVLVS II^{us}

De naturali terra situ.

Conclusio tunc in medio universi est posita, pro Terra in
natur conclusio p^o. eadem stellae expta. verticem ea, "medio uniu-
ersi" nostrorum constituta apparet eiusdem magnitudine posita.
Hinc tam Indis, Afris, fratribus, quem Europeis q^o p^o p^o
terra sit in medio universi non in uno loco terra
proprio sit est eadem stellis, quia in altero tunc co-
ciderit. Et loco eaque maiores et appaherent, quae ex aliis
veluti ex opticis principiis constat. Probatur etiam p^o 2.
q^o q^o modicis videre licet medietatem solis cali-
tota' aequaliter hemispheris, sep signa solitaria supra
horizontem elevata q^o terra est in medio uniu posita
consequentia ex adiuto archenata facile patet.

sit extimus circulus sphaera firmamenti, certe non
universus. A parva ex ceteris sit terra horizon-
terea linea. 3. et res ipsa est, quod invenitur a vero
respectu firmamenti, non insensibilis demonstrabiliter, quod
propter terram in aliis constituta totum hemisphaerium
3. 3. apparet, at vero si terra in alio gressu loco
reverti in 1. ponatur extra centrum universi a totum,
sed pars dicitur ex eius debitis. 3. nullum contingere
potest aequinoctialis terrae in alio parvo quam A. existente
quod ali probatur, nam in alio gressu, per recte dies noctibus
hederemus aequales, tempore annos diebus 3. 3.
annis nocturnis. 3. 3. ut clare ostendi potest prodiens
sphaera situ. 4. in plenilunio constat solem et lunam
in diametro per centrum universi transversate sibi motus
opporsi eodem in momento tam solis, que luna pars aliqua
supra horizontem a nobis cerni shape potest (in Merkator-
tentatur ad quando ob refractionem ex asporibus secum
in horizontem iacentibus extra horizontem solem et lunam
supra horizontem nostrum in plenilunio apparet)
quod fieri nullo modo potest, nisi terra in centro uni-
versi ponatur plura dies apud Clavis.

ARTICVLVS III

De immobilitate terra.

Terra in classis 3. terra non mouetur motu cir-
morum rotarum velut hoc conclusio pugnat contra Aristar-
chum, et Samianum, Pythagoram, Copernicu et alios
quos huius recentiores, qui solem in medio universi
immobilem velut centrum omnia, colorum circul-
etiam motuum, planetarum, terreq; statuerant, circa
que terra per magnus orbem in anno senit quotidie
longiori proprio Ape circulatiter volaretur,
quod si obiectas hanc sententiam pugnare cu' sensu
respondent illi sensu non falli, non aliter quam
is, qui in ratiu' vetus ratiu' stare, omnia vero
aliqua circulatio arbore et prata moveri putat

aberratio

soluto

De immobilitate terra. 8

scripta illud posta

proachinari portu levata q. uiteq. recedunt.
sed conclusio nostra probabile dicitur q. sacra
scriptura ex Eccles. c. i. terra n. aeternus stat
outar sol et occidit et ad locum suum revertere, ibi
renascens q. yreat p. periculum ob quod eam sententia
hac Cyprius n. ita priorem in Codicibus Cardinalium
Roma Damnata fuit. Probatur ergo ratione nam p. b.
si terra moueretur nota circulare projecta in
album n. reciderent in eundem locum, ap. quo proij-
cuntur, reg. uita sed oblique cadentes in terram,
nuas piatelas, et alia metiora, si terra moueretur
versus occasus putarentur morire versus ortu, et
contra, reg. dictis n. solem terram ad et una ab
terram aerem uniformiter rotari, ideoq; ab aere
projecta deportari ut in eundem recidant locum.
Ex hanc ratione n. ueluti maxime q. globe, solutio
numbers simul projectar et in reflexione non nu-
bit haret, ita n. tunc aqua regat, ut n. solem
succurrenti aeri, sed et uento orientali, satis uelido
revertat, et in pristinu recidat locu.

Conclusio 2^a. terra n. mouetur nota recto, uero? Terra n.
vel deorsum, vel ad latum probatur, na? quoque motu
terra notum notissima contra centrum uniuersi
poneretur contingenter, tandem ab queda qua n.
c. 2. facient allata.

Conclusio 3^a. terra est immobili ap. Psalos 103. Terra est
Qui fundasti terram, super stabilitatem immobili
Stat omnis alys rationibus, quas varii variae
afingant apud filium 1. 2. Ide calo t. 13
vel uero terra ab altera parte infinite ne profunda
uel uero ager et aeri compreso n. eliter innatet quod similitudo
erga talibus humor oculi moliter uitro innatabit
solit, vel quod a celerrimo motu cali motu terra

Cap. I. Articul. 31'

hibeat et alter quod enim in se ipso celeri giratione prohibetur ne effundatur, vel quod a qualiter ex omni parte calorem capiat, nec maior sit id quare haec potius, quia illuc mouet, pro

nostri condusioni sciat Hipparch. Stolom. l. 1.
Aliq. dicunt a. 7. Alphagrann. c. 4. Sunt qui cu[m] Vaig. in revolutio[n]em p[er] ann[um] 20. d. 81. n. 20. dicunt terras non esse no[n] rotat[ur] tu[m] exp[er]iacionis quem motum sic explicant, quilibet atiorum. Solidus globus duplo centro h[ab]et, magnitudinis et qualitatis, magnitudinis quidem id quod est punctum aequaliter remota ab omnibus extremis partibus, gravitatis vero est punctum id dico tota. globi vires immota consistit, sed circa quod undique partes a qualibet momentorum consistunt, quod est granitatis centro ante quam terra retro in motu visibili respicit corpora gravia quiescere non permittit quod constat ex Vastis digitis vel fere globis gestatis, et nasulis partim lignis, partim plumbeis, hoc deo centra non ad quae coincidunt ut si quando globe partes omnes uniformiter sunt praeceps partim levigatae sicut in globis partim lignis partim plumbeis, quorum magnitudinis certe aliquando cum ligno gravitatis vero in plumbis leviora. Culter ex apice in aequilibrio positus manifeste ostendit cuius alterutru parti, si vel uni, cum eius granis addas, centro gravitatis suo loco et finaliter in aequilibrio dimouebitur, talem imponens rationem habent esse vel centris magnitudinis et gravitatis terra, quorum quidem postea in sequendo ex una parte terre accrescit mons nubes, et fluit et refluxit mare, aut magnus terramontes contingit mutatur ad partem, et quia e regione eius aliud ei pondus contrahitur terre ad eum locum et sic identem amovetur ex accessione novorum ponderum per novum trahit actionem in diecessus partes et retrahitur identem quam ab eum. P. Faustus.

De insensibili magn. terra respectu vel. 50

Goldingus Vienensis Mathematicus publice au^per
demonstravit duo ista centra. eo tunc a se^mutus
probis Vienensis disiungi debere, sⁱ non r^uas non
ligeretur terra causa altitudo per ipsos calculis
sit usque miliare Germanicum (siquum terra
qua radice gravitati et propensioni relinquatur)
tota a. magnitudo montis et profunditas miliaria
cuborum talium quater mille septingentorum et novem
quatuor totius terra profunditas et complexus est at
1787145500 mille septingentorum sexaginta
ta septem millionis centies quadragies quinque
mille quingentorum, horum omnium fides penes ipsos
sit dictata.

ARTICVLVS IV^{us}

De insensibili magnitudine terra re.

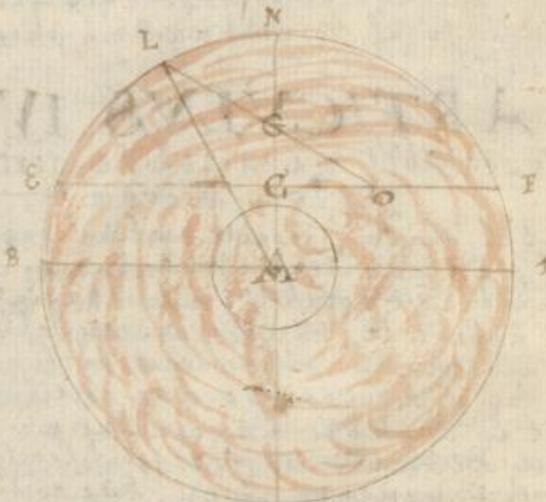
Vnde in aliis
tomis post annos
a P. Jan.

Specie^m calorum.

Conclusio servia respectu calorū superiorum. Terra re
mensibilis est magnitudinis. Probatur conclusio p^{ro}p^{ri}a. rectu calorū
nam si terra esse notabilis magnitudinis, nec don^menitib^m na
dū cōsiderat, horizon in. visualis sat mā. magnitudinis.
quam de hemisphario abscondenter partem, qua uide^m p^{ro}b^{re} p^{ro}p^{ri}a
non posse, nec in aequinoctijs dies noctibus lessont
ageb^m ut ex aurobus in e qualibus per eundem
horizontem distinctis ex agere totū hemisphaerium
quondam tempore momento uideri, dies noctibus in
aequinoctijs esse aquares q^{uo}d terra. non est sensibilis
magnitudinis respectu calorū. Probatur 2° constat p^{ro}b^{re} q^{uo}d
apparetur tunc umbram stylis cretis turribus,
arboribus, & aquarum esse q^{uo}d solis elevatio supra
horizontem est 45 gradus, atq^{ue} hoc fieri minime
posset si terra sensibilem haboret magnitudinem
q^{uo}d. Probatur 3° nō ex adiecto sc̄e mate, in quo p^{ro}b^{re} 3°
terrellas terram referens habeat ad epi^m illi
notabile aliquam proportionem, ita ut C^o linea
sit stylus horologij ex superficie terra creatus

Cap. I Art. III

umbra eius C.G. que multo maior stylo ostenditur,
et tñ aequalis esse debet sole in unius quadrante
L. cum 45 gradus existente propria. artus I.N. est
unius quadrantis erit angulus D.A.N. semirectas grangulus
I. G. N. exterius maior interno. A ex prop. 18. 1. i.
Euclidis maior est semirectus et consequenter atiam
ad verticem ei oppositus O G C maior est semirectus,
ito ex prop. 18. circuli libri et angulus O minor
semirectus, itaque cum latere maiori angulo subtensu
sit major ex 1. Euclid. erit C.O. umbra ma
ior stylo erit C.G. quod erat demonstrandum.

Corollarium.

Omnis stoli erati ad angulos rectos in omni
horologio vertex qualis sit est Q ab eis variabiliter
errore affundatur pro centro uniuersi, ita ne ex ipso
apice umbra styli in planum horologij directa de
scribat arcus assignorum per modum conicarum sectione
rum, n. aliter, quam si a centro terra describorebant
in superficie eisdem, nec maior sit differentia,
quo ad sensum a centro terra ad superficiem eius,
quam ab apice styli ad planum horologij dampna.

De insensibili magnitate terra resp. C. 52.

probatur 3° quandoque observationes finit in eis quod
centrum nostrum non veluti quadrantis, Septentris
Ocantis, annulo cuius pro ipso centro terra etiam
ab errore sensibili esse non observatur ubique in
omnibus terra partibus ab omnibus observatoribus,
qua contingere si omnes observatores in centro terra
starent, epicyclis solis observationibus in lunam factis obseruandis
ob eius propinquitatem, quae valde diversarum latitudinum et pro
diversarum regionum observatores, exempli prouocata
unus obseruat lunam iuxta oculum suum, ad
Constantinopoli tandem eodem tempore ab oculo suo
in uno vel altero gradu distare aduersit, ille in
quarto, hic in quinto vel sexto geminorum gradus,
in quibus observationibus haec accidat ut deique
rectissime autem obseruaretur, que ex centro terra
obseruaretur unde istolomas et solarum regio norti
adherent res loca luna p instrumenta inveniari
non posse, non in solis eculypsis lunariibus, nobis
autem in superficie terra existentibus maximus
et sensibilis error contingit in p instrumentis locis
vel luna resursum vel minus p minimis eius locis
nitatem, quod minime contingere, si in centro terra
collocati essent, atque hoc ipse error, qui hoc inter
est vocatur paralaphis. Itaq; hoc p generali
praecepto statuendum est quoniam locis qd distent obser-
vatores ex diversis mundi partibus eodem tempore
conveniunt, vel luna, vel alium planetarum discernimur
et stellam fixam abesse accurate obseruant et
quod consequens est p alio et alio gradu signo p o
dicci hoc signum est convegam, luna, aliq; locis
habere ipsa paralaphis, hoc est diversitatem res
et alijs loci sive, ex quod sola paralaphi articulo
nomi demonstrative colligunt p diuantes sic 3°
a terra, 2° quanto unum diuis altius sit altero, 3° quod me
et quidem illud esse humilior quod maiorem admittit
paralaphem, res in eius observatione maxime concordantem tunc illa, quod
admittit

Cap 33 Art . 1

Observatores quia a ratione huius error seu pars
 lapis deprehendatur qui ex observationibus, tali
 ex superficie terrae, quam ex ipso centro terrae
 absit cui ad certum bordum nemini descendere
 licet salvo (alter n. error a diversarum regio-
 num observatoribus deprehensus ad re' parat facie)
 alibi in meteoroscopica fere dicetur; probatus deniq
 probat conclusio discutens tali, quando stella venus minima
 et stella septem magnitudinis inter Clavis et Alphagrana
 magnitudinibus octies maior est terrestre globo (Tunc Beate
 terra maior quia, calde, propinquam facit calorum distantiam
 decies estis. Nobis stellae quantum magnitudinis tamen semel et
 deinceps octauam parte terram maiorem ponit) sol
 fol a. 166 .
 N.B.
 Luna octauam parte terram maiorem ponit) sol
 vero certes separatis sexies, in Tichonem centies
 geodragis cognitari facit ut quantula terra in
 celo solis posita apparet, mo in firmamento nulla
 unde Clavis l. sap. cit. pag. 207. talen com-
 parationem terra cu' singulis celestibus orbibus
 mutavit hisce verbis; quamobrem certissime tener-
 dum est terram insensibilis esse magnitudinis
 si ut calo Jovis, Saturni, Iunii amentie et alijs
 superioribus comparetur, at u. respectu cali Martis
 cum solis aliisque quantitatibus, sed non tanta, qua sit
 aliisque momenti respectu vero cali Veneti et Mercurij
 at linea iam notabilis esse constat, secunda ex cen-
 tentia astronomorum subvenit si quis in calo
 linea constitutus terram intereretur apparet ei
 terra ter maior ex partis amplius quam luna hinc
 ex orbe a. solis bis maior apparet que linea Veneris
 ex calo Martis instar stellae septem magnitudinis
 ex firmamento istar puncti confirmatur hoc rati-
 onib[us] ex calo Iudea diameter terrestris subtenet
 firmamento a brachio ex maximo eius arcu decem
 secunda tamen ex calo Satadii 20, ex calo Jovis 28 se-
 cunda 40 tertia ex calo Martis 40 secunda et radice
 ex calo solis quinque minuta 38 secunda ex calo Veneris
 8 minuta 8 secunda Mercurij 41 minuta ex calo deniq
 Luna enim gradum 47 minuta.

continetur
dicta

de numero calorum.

15.

CAPVT II

De calis in ge-
nere.

ARTICVLVS I.

De numero calorum.

Varij varie senserunt de numero calorū piet
multo vel parvū de calorū motu obseruauit; ^{Propriū nūl}
Iustus quidam philosophi unum statuerent esse ^{Justas at calorū}
calorū ab quod unū tm in sensu occurreret. 2. d. ^{Naturae.}
Paul. 2. ad Corinth. 2. h̄c tertius de zaptiā ^{5. part. ait se;}
feife calorū sit ex quo aliqui tres esse calorū con ^{in 3. zaptiā.}
ducent dēcessos, siderum, et magnum.

3. alij Agyptij et Caldai cu' reliquā Astrono-
mōram herba hoc articulo principio nō pī anī corporū Apima
simpliciū unum. simplicem compētore, motū reg ad Tempora
tempora, platonis et arctij moleculāe oīto poter. Tempora huius
motū et totidem dīstinctis motibus deprehē- ^{oīto regi}
sos. 4. sententia sit pars oldi cōtra mocharis, qui
tricentis triginta annis ante Christū natam
floruerunt, qui dixerunt novem esse calorū, hi pot. Arlem
nam præter motū ab oriente in occasu et ab ^{Præuel' spredi}
ab occidente in oriente in firmamento obseruauit, quan-
us tardiorū, prius & igitur calo nōo tanquam
primo mobili in firmamento proprio affixarunt
quibus astropolati sunt Hipparchus et Ptolomay.
5. sententia Thibith, Iocas de sacro Bosco, Alphon-
so Regis a Hagen, Georgij Purpachij, Joannis ^{hi re numer}
de agio monte, qui de cīm numerant calorū, ^{unt.}
eo quod in stellis sīp̄e præter duas dictas motus

NB
Inscripta detare
a signatio ex altero
tomo pag 4 quam
sordē terra.

et levius, accipies vero, velut ad meridium et
Septentrionem, quem tripliciter motu vocant
ad aere iunt, quem motum concesserant esse propriu
at p se conceire firmamento hoc est octava sphaera
notis vero tardissimis ab occasu in ortu calo roro,
deinde motu diuino decimo, cum primo mobile anni
quarant, rorat enim, secundo praestante Netha
mabti Fabrius Marginalis et Christoph. Clavius,
alio recentiores multis scis et accuratis observationis
tortibus praefer dertos motus tres, etiam quartum
in stellis fixis deprehenderunt, et quidem deas p fata
pro tempore revolutiones circa centrum universi et deos impetus
undium ad motus, quos potius libationes appellarunt, ibi quoniam
restauit haec etiam undicim esse calos mobile tali ratione compre
hendunt, sed sunt numero cali non sunt dicunt motus,
sed unicum. Sunt dicunt motus, q^o maior et fortior
ex principio supra dicto ani corpori simplici ex his
que vocant motus: probatur hinc et septem planetis
habent septem diversos motus, et stellae fixae quatuor,
sed septem et quatuor sunt undicim q^o undicim
sunt aeri motus et consequenter undicim calibis
omnibus mobilibus cali additam uordacum immo
bile quo cypri sum, sive crystallina vocant.

ARTICVLVS II.

De ordine Calorum.

Regat et dominus tuus ex Iob c. 38 eiusdem non quid
nosti ordinem cali et posse rationem eius in
terra: et rursum in hiis. quis enarrabit rationem
calorum. Mortales nichil nimis ordinem eorum
aliquem inire, cum ex ecclipsibus paralapibus
et motibus prolati sentiant, ob idq; tria videm
sic calorum constructiones ingens cogitarunt
ad quas longas ad hypotheseis, sive leucas, sive
falsas. Veritas in hypothesi et aris existentia
sibi sumunt demonstrare sed postea ad dies remittunt
et hactenus

De partibus, colorib.^z

16.

et hactenus remanescunt est, qui difficultates
omnes vel unius solum sunt, quae erit. Nam ex his
et deinceps trahit omnes motus planetarum aspectusq;
varij collegatus, unde a coloru et planitarum, nonne uno
in hunc ratione gravitatis, ut etiam altero intercolori regi-
tus est, sed qualiter supra horizontem a loro gravitas in
eiusdem motu est, et pars paralipomenos in obliquis
hincat ea, et horum omnium ratiis, mercede de
motu seu, pars minoris gravitas, sed adhuc minoris
pente; et sic deinde per errore est ea insensibili planis
et lapidis, saturnis, et alia tunc nullis, pars ut
cum parte recipiebat, in primis locis, id est
paris obsoletis, tuncq; lundis est omnis in firmis
Mercurii, et lunae, veneti, luna sole, sed Mercurii
excedens superiorem partem est latitudi, maior
demonstratur ex figura parabolaeos, et iam supradic-
ta declarata, nescio motu est experientia. R. 1. 2. 3.
mobilis requiriendi est q; secundus ab aliis in
et inferioris, et oculo exteriori, quo alterius potest
abstineri, et fagi, velut manu oculis apparitus
magnum videtur, et parva tuba grandeque
solus ita tunc utrarius in proximitate pagam
mittat, sit una q; sit pittat, unde et nubes nobis
valde, q; alias collegit ratio tunc n° 10
solis, sed et omnia, velut astra p^o seget, et
descure, et apparet in extysibus q; Luna, et
sterni astri, idem si la aliorum, et sectiones? 3° nos.
q; eo p^o habet illud, eadem colori nomine, longiorum
punctis mobile dictat, q; eod p^o in ratiis eiusdem
ratione, videtur, idem q; ex omnibus aspectibus,
utrum ille motus, atq; luna omnis in aspectibus
ab occulo, n° 10, tunc contra punctum motu recte
q; luna, tuncq; longiorum, dictat a primo, mobilis
et iuxta quatuor motus, q; luna, proposito membro

luna in uno menses permutat ab occasu in ortu
contra primum. mobilitate totius zodiacum et amplius
Mercurius octoginta dies. sicut Copernicus. Ieronus
quem mensibus sunt annis, sol uno anno. unde
in calendariis videtur et lunam usque triduum
reire in signo aliquo, ubi contra sol natus quoniam
meritum? Mars biennio. Jupiter fere duo decim
annis. Saturnus triginta. firmamentum omnium
tardissime usque uicias quinque mille annis absolu
tus est totius circulationis quia de re non facilius. Istius
ex umbra si que consideretur nam illud astrum est
inferius altero equaliter elevato easteris paribus
ad caes radios. maior prospicit umbra, atq; ad
lunam maior quam ad solem easteris paribus pro
spicit umbra. Igo. luna inferior est sole, confundens
Centrum atque
hunc ordo
deniq; his ordo inuicuitate eternam, qui eorum ser
uatos et dominicos planetarum tam horis singulis,
quam diebus afferuntur, quibus sic demonstratis
ipsumet coloris triplices constitutiones oculis sub
stianas.

ARTICVLVS III^{us}

De sistematice Nicolai Copernici.

Copernicus aduersus in similitudine pectoris lumen
plerumque motum perfectum duplice libidinaria per
passe multitudinem colorum et aliorum in conni
dorum nitore ingeniose satractate sole sistente exten
sibilis in centro uniuersitatem solem posuit tangentem
cor in medio omnium planetarum, unde summa me
trantur lumen omnes, quinque fanguanus regem in suo
solio stabilem sine motu collaudauit area quem ueluti
centrum reliqui planetae ad astar satellitum uel
dantapac motu ab occasu in ortum revertuntur in
ordenem iuxta certas praescriptas leges et temporis
proximae. sole est Mercurius, deinde Venus, 3. sequitur

De sistm. Nicol. Copern. 58

circulus magnus annae revolutionis terra sit 20,
dixit, cui insipit est terra, dicit quan. epicyclus
et terra habent pro centro terram, in solem, et intra.
concreta elementa. qd. calid. Martis. qd. frig. d. Sa-
turni, ultimo firmamentum se sit et ipsam cui sola in-
mobile sit, alteri vero orbis omnes mobiles, at iam
dictu. est.

Sistema Nicolai Copernici.

per ipso shallatum. calid. propine. et auctoritate empyreo,
et duplo illud libra vixnum attribuitur terra secundu-
m eius. sicut primum idem apud coperto aquinocti.

cursum et deorsum circa solium traxide instar
 lingue latae magneticae et ad latum circulatius per
 modum corollae intortae moueat ut, unde, metatio
 equinoctiorum sappias anima diversa et solitiorum,
 itemq; maximas declinationis solaris consequitur,
 quay dopter annus globus terrestris statuitur ab
 eodem circa solen, taque ceneris comet ab occasu
 in ortu annus circuisse moueri circa proprium
 centrum, et super aere proprio contrario moto ab ortu
 in occasu quotidie sement, qui apud sensu manuano
 aequidistant, nisi ex tempore traxidationis motus
 ad latum vel seruunt aut deorsum versus aliquan-
 tisper abligaret, et in torqueret; atque hoc caloris
 syntaxis et constitutione habet in modum breviter
 explicata. duplicitem fassit difficultatem, nam quod
 terra omnibus motibus contra secentrum universi di-
 moueat, unde ex hac contingit, ut stelle centris
 anni temporibus in linea a centro terrae p. solem
 ac firmamento adirentur minores et ex adverso nesciis
 apparere debeant. Et ut iam inde a terra media
 firmamentis facies per quatuor momenta conspicu requeat,
 quibus difficitatibus dexter sistentibus occurrere
 de quaquevis in genere hoc intervallo a sole ad
 terram. impetrabile respectu distantia ad firmam
 mentum ponte, quemadmodum nos intervallo a sup-
 ficie ad centrum terrae respectu firmamenti man-
 sibile esse, et. 1. a. 4. diximus; dixi ne quod
 quam, ita ex illa de camaha et prope modum
 infinita firmamenti distantia scilicet quantum
 neminem nobis a re issa fini maiores, uel aquatis
 globo solari conculceretur, et rorinde non unum
 huncare quod omnibus sideribus esset malus, et tu-
 minare alium, quod omnibus sideribus esset magna
 ueluti sol et luna sed prope modum infinita orbi aro
 lucis, per hancqueam quod uel nemo illam ac firmamentis
 distantia, Neque enim caput posse uel nemo hunc ad solem ex i-
 gis ascimare potest

De sistem. Tychen. Brahe. 20

ARTICVLVS IVth.

De sistematice Tychonis
Brahe.

Ticho Brahe 1. e. Prognostica de Cometa
anno 1577 depicting Marte p observationes
tunc soli talem nobis caloris ordinem ob oculos
ponit, pro centro universi sicut terra in mobile, una in
elegans elegantis, deinde rotitur ab eodem orbis lunaris,
2o orbis solari seu circuicentus duobus veluti epocis
dis et mercurius et venus. 4o celo Martis. 5o rotis so-
larii quorum planetarum celi propositio habent ipsi sole,
ambientib; ob extremitate, quod est circumferentia, cuius estut
al universi centro n° est diuertit, in hac constitutione.
Mercurius et venus sole obirent quod est forant communias
et Martianus Capella, Mars vero subiecto celo Solis
venus et Mercurius secat proprieat ad lunas accedit
quod postremus est reliqui duo. Jupiter et Saturnus possunt
et ceterum tanto propriis vel remotius a terra absunt
quantum inter se alii inter se sunt et terra interiicitur.

Cap II Art V

unde sequitur. scilicet Marti omnes fore calos esse
 vertrandos, deinde namque in fixo sorem Mercurii,
 iuu et Venerem quoniam minime a terra distat trans-
 cendit vero Jovem, et Saturnum quoniam hi minime ille
 vero maxime ab universi centro absunt, quod etiam si
 demas calos esse bigulos, et celsiles nichilominus alia
 ni commoda importat, nam in tam magnam a secum
 et descendens offendet Mars nonne qualiter ad Venerem
 et ad Jovem, aliosq; expones vel contra ab illis fieri
 detur certe immensam solis magnitudinem non efficiet,
 quoniam Venus et Mercurius sunt supra Martem concordant
 Iupiter vero infra Martem descendit cuius non a quoniam
 in aliis confectione et turbatione, quaestio Rotmannus
 Tichonis obicitur sitque ab eadem haec sive
 vel dispositio non magis et magis dislocare ostendit
 iam q; est sint sive illa alobi solidi, vel liquidi,
 et celsiles, si solidi per et ratant se mutuo quoniam con-
 jungantur, vel prout uidentur si liquidi permiscerentur
 ueluti lac latus affuum, exquis autem usque am-
 tantam paralaxiu[m] dissimilitudine, tantam in
 motibus turbatione, tot aclypses, in sole et Veneri
 a Marte factas, tanta denique magnitudo in
 Marte varietatem nuerat, autem obseruit etenim
 quoniam Mars duplo et amplius minor Venerem
 a Tichone concludatur, quoniam a duplo est proprius
 ad terram accedit Veneris calles magnitudinem
 aquarum liberas in infinita distantia, quod fieri
 nismo illis concedamus: rursum quoniam ex eo Atto
 honoris sentia, Clavis L. cap. I cit. assertit terra
 in calo solis est uicis distantiam. Ticho fere cum
 reliquis Astronomis sparem facit, posita nam a nobis
 duplo maiores Venerem, uisus uiri, Venus a. series
 terra minor et Mars deinceps eam minor
 Tichone dicatur, apparebit igitur terra in calo solis
 posita quadruplo maior Marte. qd. ex verbis Clavis
 terra in calo Martis posita apparet nobis instar

stolarum minimas magnitudinis, quales sunt septem
ordinis, quae sive vel oblatæ oculorum et acutissimo
rum cadunt in superioribus vero oculis et star punctis
annino. Mais certe sub quadruplici proportiones ex
ipsidem oculis omnem oculorum actionem effugiet, et hoc
quod diversa ab utraq sententia interella
dolorum a terris ponatur, procedet nichil minus
argumentum est distantia Jovis et Saturni a Terra
nei posita, que Martis iuxta eam tertiam nullus
parasagris supat; deinde auctor sistematicus
statuit Saturnus uicies bis, Joven decies quater,
terram maiorem, Martem terram decies ter minorem,
solitudo fere uicibus dividitur, quia Jupiter terra
supat, Martelli a nobis apparente Saturnus et Ju-
piter, quartulus igitur Mars ex Celo Saturni
triges est quinque coden minor, et ex Celo
Jovis uicies septies coden minor apparet, quod
cum retro reliquo interea non diffiteor, sistema
hoc ingenio, issimis facilium et maxime con-
gruo solitudo utriusque, et a maximi astronomi
approbatum est et quod amplius est positi solo centro
Martis infra solem via sic nomen dicitur
fari jupiter lido, nisi sola oblatæ apparetia Tychonis
quando se Martem infra solem obseruare ait.

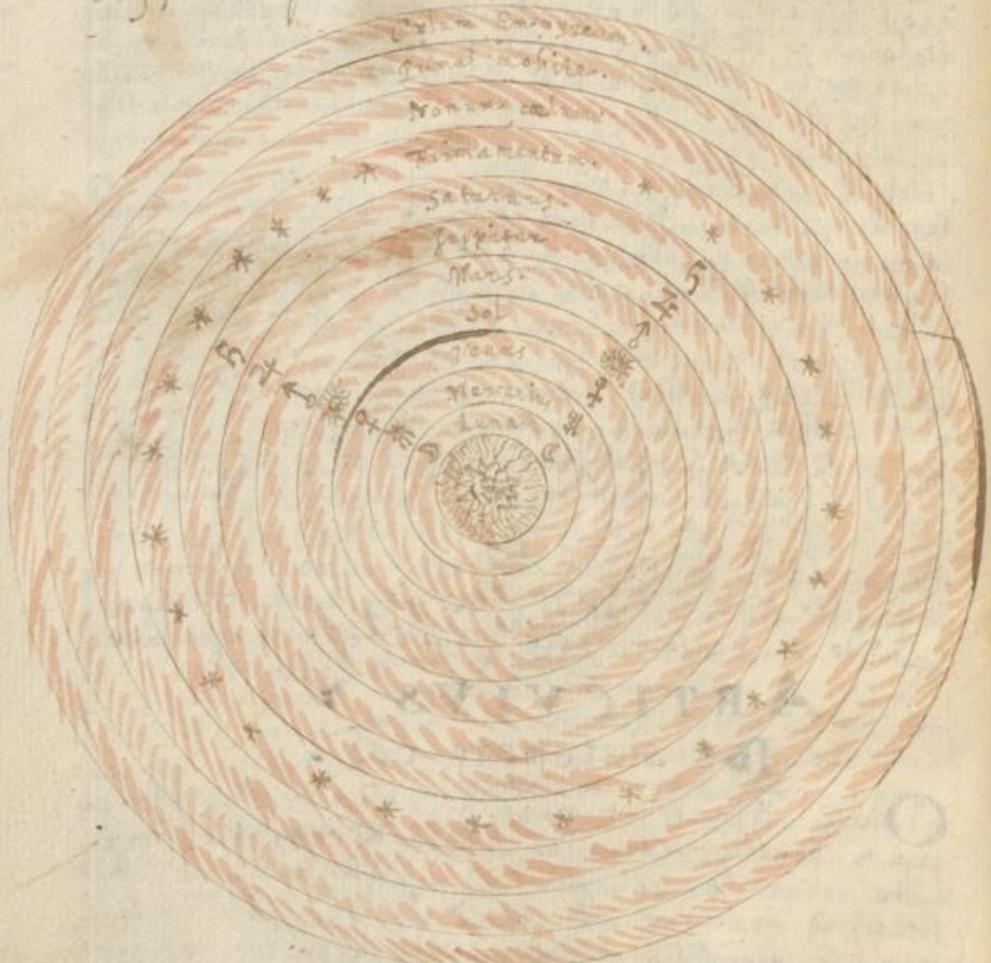
ARTICVLVS. V.

De sistematice cōs.

Quis. Petrus et partim recentiorum teophorium
quam Mathematicorum schola in uno horum siste-
mate convenit vel quo ad paralem, vel quo ad
totum, in quo centrū usq' obtinet globus ex terra
et aqua compositus, hinc nomine separatur ad ipsius
caloris lumen, caloris Mercurii, caloris h'ancoris, solis,

Cap. 33. Artic. p

Martis sonis saturni si mamente sine stellatis
celo, calvus efficiens librationes ab ortu in occa-
sum, et contra, calvus efficiens librationes a Septem-
trione in meridiem, et contra, primum mobile, calvus
enzyreni, quod omnes orbis uno ambitu claudit.

De sistematice communis) 24

poenit haec ueris constructio ueras planetarum tota legit
dicitur et terra concentrica ob oculos posuit, quatuor
terras. Neq; uita nostra se alios particulas, tam operanticas,
quam epicyclos comprehendit in quibus proxime pulcherrimus
seruit ordo et nimirum diuina sapia electa et concreta
latera tanta in concreto inter calos intercedit, ut non
quae operari exponit nesciri vel a molle inhiberi possit
hisi et inferior moneatur, vel inhibetur, n' a littera
quae in solidissima humani corporis aut horologij rotati
In quo dens dente caput seruitur fabruca, nam si vel
modicus spiritus tuus theatrum
vel centro
aliquod laborat et reliqua membra suis operationibus
nichil defungi potest et laborare aut una parente
rotula et reliquias et pariter totas horologij ita
terras inhibere necesse est quod ipsas ei servisse. Joannes
in sacris literis didicit qd. c. 10. dixit sol
contra Gabacum ne moneatur, et luna contra Iulium
nam scilicet. Et terminus qd. Sol et luna doceat ultriorum
se geni de inimicis suis, et infra stetit itaq; sol in
medio cali, et qd. festinavit decubere spatio ueris dies
nisi in cali ita inter se coharent, aut sidera libera
et liquida uelut pices in aqua uagabundus recesserat
sol fuisse ad propostos Joanne luna. stare, sat qd.
namq; fuisse si sol stetisset, atq; in terra obliquo
operanticis, et concentricis idemq; epicyclis
uocatae horum solis sistentias huius ultio ueritatis
quod inrelli planetarum orbis operanticis beneficio
aquaqtia circulorum cum alienis certis aequaliter
inducat dicatur quia terre facinus alibi negoplstat
primo, quod Joannes Joana le seu Optica pag.
objecto ipso est corporum celestium ueritate
et contingit calorum superficiem futurum ut
Helle sphaera carie ad nos optima dantia aspe-
cta per lense et rara corpora defecta definguatur

nec cædendo semper respectu vii aspectus
 inter se distantias retinunt contra quotidie-
 nae cognitiam. Cf se enim notum est sola
 res radios et lunares refungi maxime iuxta
 horizontem pp in eambantes rapides nunquam
 n. maiores fues in horizonte eo inquam me-
 nores quam in vertice apparet. Et .1. den-
 sitatem calorū in credibili puritate compen-
 sari, et quanvis de facto refractio aliquā
 contingat nō tñ adeo ēt esse rotabile, et
 quod nō tanta disparitas inter cælestia corpora
 intercedat, quarta inter aerem et aquam,
 sed superficies suprema aeris in subtilitate
 cū igne, et ignis cū calo luna, et sic deinceps
 fare conuenit, regz obstat 2° aultudo even-
 tricorum, et opicuclorū cū polius y ad ora
 tu faciant, et in oī sententia pro aspectu am-
 calcu lo, cive veri, cive futili agnoscendi sunt,
 neq; obstat 3° quod p tubo opticus teste ipso
 ēt Clavis tom. 3° opum in Sphera pluri-
 ma apparet antea nobis in cognita veluti
 macula solare, heatus, montes ubera promi-
 nentia in luna. 2° plurima stellæ in firmamen-
 to artea nūquā rite, quemadmodum in uia
 lactea ex multis stellaris compo sita. 3° Veneris
 magis vel minus corniculata prout magis
 vel minus a sole distat a quo lemen cū
 mutatur. 4° caturans haec us stellis ipsi
 nonibus et Juppiter quatuor stellis tanquam late libel-
 ainitus unde idem Clavis ait, q; cū ita sint ui-
 deant astro nomi quo parto orbes cælestes constituen-

certum ut haec phænomena valerii possint, deniq*ue*
 super*it* cometa anni 1618 cuius tyrrna ex merâ
 bellulari*s* congeria cometar*s* p*er* tubo optico iudicab*it*
 Ex*r*. reg*is* l*et* certius quod de his a statuatur usq*ue* m*od*
 ipse posse partes ali*s* et alias lunari*s* globi mi
 n*or* uel magis densas, aut transparentes et uicin*is*
 prias esse vide*re* in vicis transparentes penetrare
 possit densatas autem et spissas non possit termi
 nant ha*ci* ill*e* non proinde q*uod* ista iastaz*is*
 hiat*is*, ha*ci* iast*is* gibbi apparebant ueluti luna*s*
 i*ris* masculi*s*, et questione teste Agitorio*s* globus la*n*
 nari*s* uolubilis et intra sunt vix*is* uadi*s* aut*em*
 et*is* ha*ci* phænomena et aliter et aliter pro repla*c*
 t*ore* ill*e* oculis oborn*is*, quod est dici p*ot* de solari globo, cum
 uul*is*, quod*is* i*n* ep*ic*u*lo* uul*os* quo*de* def*icit* uides*ci* p*er*
 quod ad sec*un*d*um* attinet nulla*s* i*n* diffici*ta*, neq*ue*
 Iquo ad tertiu*s*, nam uen*is* n*on* aliter con*ve*ntata*s*
 apparet, qua*s*, ut luna*s*, cu*m* n*on* uer*is* q*uod* sid*is* suum
 lumen hab*et* a sole*s*, et plus qua*s* media*s* a sole*s*
 utru*q* illuminaretur, quando*t*u*s* soli approp*in*quart*is*
 obscuran*is* faciem cu*m* par*is* aliqu*is* illuminat*is* hab*et*
 ob*ser*uer*unt*: ad quartu*s* ex saturni duos conites dux*it*
 ep*ic*el*is* Jovis uero*s* quatuor circum*u*chi*s*; ad ultim*um*
 deniq*ue* concess*it* posse. Tyrrna cometar*s* n*on* ex mult*is*
 part*ic*ul*is* densis*s* fa*ci*ce compo*si*tu*s*, t*ra*ne*p*ro*ce*ci*s*
 gala ob*ser*uit ab ea uic*is* n*on* terminab*ant*, uero*s*
 p*ro*upta*s* p*er*ition*is* aliar*s* et congerie*s*, malum*t**u*
 dicere p*er*ob*er* uel omni*s* cometar*s* prodigios*is* fa*ci*ce
 et a *pro*pt*er* a centu*s* fine*s* creatos*s*, nimis*u* ad au*tem*
 tendos ho*ci*um a*io*s*s* a*sc*eleribus*s* ueluti portenta*s*
 quadam*s*, qualia*s* portenta*s* referunt Tertell*is*.
 ad Scapula*s* c. 3. i*n* deliquo*s* solis cot*er*ior*s*
 n*ari* accid*it* i*pe* S. Augustinus 1. 21. de Gen*esi*.
 D*icit* c. 8. i*n* Nella Veneris et alibi de caanate*s*
 uale*ti* fulmineo sub Arcadio*s* f*rag*ato*s*. ne*que* ull*is*

hunc et cometam apparuit, qui nō in cohärenz quodam
portenderet, et cuncta respondarent, sunt nō
instrumenta Bris, usq; q̄z quasi uide, quibus
magis quidam teoris p̄nunciatore uult, quemadmodum
p. bellum Magorum Cornelius Gemma in bello
la cometā tempore Caroli V ab defectionem
Belgij et tēripōtē Lutheri illayit, . . Damascenus
1. 2. orthodopae fidei . . 7. speciatiū tuistis
laches belli, et funera Regum, translationes
impiorū, defectiones, famam, et cetera mala
paterniciari referunt, quem ad modū compreso
amisit, 6. 18. Opti suūs duos in uirum fm,
patronū Christiani, et Tarcisi foreas p. tare por,
tentum illuxit Hierosolymis, teste Josepho 1. 7.
de bello Iudaico c. 44. m̄te gro amo ante eius
cōdīcum plura vide apud Sandewi in difserit.

ARTICVLVS VI'

De motu calorū *

Quotidianā experientiā docentur variūs epo-
nētū luna, solis, et aliorū astrorū, uide autū
nō quotidie calos et oraria sidera totū orbem
uirtutē, aduertimus tñ luna post plenilunium
singulis octib; una fere horā tardius uiri-
simū liter q̄z certo die, horāne certā, uidebent
orbū noctū obseruatuz cometa, cu' certā
stellā seu supra fumū aliquam sequenti die
obseruābimur eā cādē horā d' stellā et a barri-
sat magno spatio uersus ortū profectam, et hoc semp
usq; sū ad ipsū soles regred. atur, pari ratione
conitat soles in hyeme tardius, in estate citius
orū, iāq; nobis appropinquare, iāq; recedere.
3. in globis celestib; rotans nō cohædere bellas

De motu cælorum.

28

figas selenarum et characteribus signorum zodiacos
quæ mobilitis inscriptis, immo integro esse signo
suffidere, non omnium horum vero. Et motus vel
west ab occidente in orientem, qui propius est tamen planeti
quæ firmamento, tametsi non una omnes cœli, ut
sepe istud dictum rapinuntur a primo mobili quotidie
ab ortu in occasum, reverentq; spatio nigratique
tunc horarum super polis in unum nichil distans.
firmamentum super ipsum contra hunc rapidissimum
motu velutur veluti qm formica contra rotam
velocius circumstantem tempsit, q; locet sapientime
cu; rotâ circuferatur periret in reperito,
contra rotas impetus, tandem totam rotam aut
si qm ex gente rotâ ex aqua aqua per eas defleuit
reliqui planetarum orbites deferentes super polis
zodiaci ad latum ex gradu in gradus et ex
agro in gyrum parallelus tempore novi transge
nt et decant, sol quidem his in anno luna
his in mercede usq; deinde totum exhaustum circu
tem in nullâ autem sphæra motus iste ab
occidente tamen notabilis apparet, quæ in lunæ, orbis
n. eius deferens partialis conficit quotidie me
decim gradus, decim minuta, tolle vero cir
cuitum a sole egrediente, et rediendo ad eundem
spatio nigratique septem dies, septem horarum
43 minutorum; sol vero una cu; Mercurio et
Veneri quotidie 179. minuta, 8. secunda absol
uit periorum diëbus 365. horis 5. 49 minutis
16 secundis. Itaq; haec est magnitudo media
 anni astronomice ab Alphento Regge recta
sumit a. annus Astronomicus initium seu ab
ipso aequinoctiū vernali puncto deferens Martis
percurrit uno die 31 minutaz; absolvit periodus

anno uno diebus 321, horis 52. Iovis motus
 diurnus est 4. minutorum, absolute eorum
 annis undecim diebus 313. horis 37. Secunda
 diurnus motus est duorum minutorum, periodus
 eius tota constat annis 29, diebus 155, horis
 octo, finamēti motus proprius ad multos annos
 eius non notabilis, nam in Ptolomaicū periodū
 ubi Eulypica nona sphaera ab occidente in
 ortus absolute annis Julianis 36000 sūt alii
 phonis 49000 sūt Copicus et Maginus anni
 Aegyptiorū 2816, haec sunt perfecta orbium
 resolutiones imperfectis hoc loco facile suppedere
 possumus, quia eatal nonū p̄t̄r motus, quos ei
 primū motū et decima sphaera imprimunt
 ut aliis librationis motū sub Eulypica decimi
 soli ab occidente in ortus, et contra $\frac{1}{4}$ 140 minuta
 tū ita ut principia et qui noctiorū nona
 sphaera, a principio et qui noctiorū decima
 ultro citroq; recedat 70 minutis spatio ar-
 nonū Aegyptiorū 1717 rāde eius motus ma-
 gnitudo anni astronomici 365 dierū et
 horarum creuisse animaduera ē a Coplico
 spēndendo ex 42 minutis 55 secundis
 in 55 minutis, 37 secunda, inter quas me-
 die Alphoni supra dicta intercedit, decima
 sphaera, et motu librationis proprio mouetur
 a meridie in septentrione, et contra sub
 eō vero solstitiali primi mobili p̄ 24 minutis
 tū ita ut polus Eulypica hinc decimae
 sphaera ultro citroq; recedat a poli Eulypicae

De figurari ex loru*s*

50

primum mobile est etiam minima ipsius an-
nus. & quod si dicitur quod per ipsum motum
huius minima distans solis est quadratus, & fieri
sit pars secundum hoc minima quaeque regi medias
et quartas respectu est minima in altitudine
maris ex hinc ita quod istud non a se parte
media haro est 23 gradus et minima tra-

ARTICVLVS VII

De figura, distantia et magni- tudine corporum celestium.

Conclusio. Si figura ex loru aliudque
corporis celestis portionalis est sphaerica pro-
batur conclusio. et praeterea de sole luna et
alii astris que exterius non apparent nisi per
modum globorum probatur. 2. de celi non
si essent quadrati cali vel angelares uolu-
menta impeditur motus ilorum, nec fieri pos-
set, quin vel ex motu eorum uadare sucederet
vel corporum penetretur. 3. id est sidera mo-
tu circulare circa terram conficiunt, et quidem
minoribus polis, minoribus est desribunt circulos
remotiora maiores q. sed dices idem contingere
potest si cali dicantur quadrata aut ondatis
figurae. Non distinctiore idem contingere
potest si moneretur uisa astra sup ipsas polis
coidado, si sup diuersis rego, sidera a. fieri mo-
rentur sup aequatoris, oriantia super sudipticae
polis, est praebeha figura sphaerica omnium

Cap. XI. Part. IV. Tit. 3d
 cap. ultima pulcherrima et admodum
 concordans coniugia sua.
 Corporeus. 3d. magnetudo sive corporis
 celestis, sive partis intervale loci, vel de
 stante a terris, quae ab Astronomis apud
 et confundit et probat hanc dictam non vide
 iaq. certos. Probatur conclusio d' quo ad terren
 cuius magnitudine ipse in hanc modum invenire
 locum, videt namque proportionem easlibet cunctarum.
 N. quod hinc vel eodem meridiano ritas, cum eandem longitudine
 cunctarum, habentes quae ab latitudinis gradu different,
 longitudinem hanc in intervallo si per certa millaria, aut alias
 quod hinc eandem harum in intervallo si per certa millaria, aut alias
 illiusdem poli mensura, in linea rectilinea a lingula magna
 via quibus solitaria intercedunt nō quod deflectendo cognoscatur
 eadem tempore oritur. facile est per regulas aureas totius ambitus terrestris
 ostendere ut dividendo a. q. intervallo predictorum
 cingulatum, quod unius gradui in meridiano caelesti
 substat, respondent in terra a millaria Germanica
 quippecum quot millaria complectetur totius
 ambitus terrestris fusi meridiano caelesti substanti
 cum. n. utraq. circulus ex eodem centro terrae in
 telligatur. Procriptus, ex quo binæ lineæ, ad
 calibra charta intercipiant arcus in unum pro
 portionales, ut quae est ratiō circuli ad circulum
 eam sit et pars ad partem, et e contra, even
 nit inde, ut quod ad lingulam magneticam, seu com
 passus nostra progressendo in terris quindecim
 Germanica millaria emetit unus gradus in
 calo absoluente dicatur, quod quidem unius gra
 dus in crescentibus vel decrecentibus, ex eleuando
 vel depressione poli certo deprehenditur, qui app
 eni gradui ex circulo maximo in item ex
 minoribus

De distatia calorum.

32

minoribus, sive celesti sive terrestrii semper
respondent 10 milliaris germanica, fuitam
igit regula qd uni gradus assignatur in
vane 360, sed tali periodo signanda erunt
quazies mille quadragesima germanica
millaria, atq; tantus hodie certe ambitus
terrestris, cuius inveniend: rao longe certissima
foret, nisi inter duas qualiter celeritate, mon-
tes et vales, uicis plexi plura inter-
cederent, et ex equalibus Geometricis passibus lassus Geo-
mensor exactissimus qualis nisi sit Angelus ^{rectius} ^{certus et rapidus},
aliquis, nix respiri hpt, desideraretur quae
impedimenta in nix in qua uita utakique
ant eatis manifeste constat ambitus et exinde
magnitudines terrae profunditatemque seu dia-
metrus circa unius undiqueq; nō posse, que & cā
fuit ut Auctores in tot tanq; luceras de la-
re absirent sententias, qualius septem annu.
merat Clavius, artiq 1.1. assignarunt uni gra-
du millaria germanica 34 et amplius Hippas-
chus 24. Eratostenes 22 fore, Stolonanus, quem
et sequitur Clavius 15 Millaria, et passus
2500 inde sm ipsius totus ambitus terrestris
comprehendebat 5825 millaria. Alphagane,
Almaon Tepicius et plurimi alijs uni gradus
tribuerunt quadraginta, et una septuaginta, toti
orbi 5100. Cornelius uni gradus 17 toti
orbi 6128 recentiores quidam, qui totu
fore mare traxierunt uni gradus in mari
13 millaria tm cu mille passibus assignant,
arcuatu a. totus terrestris 4770 continere
millaria aiunt, wsi hi Germaniae schola.

media inter probabiliores vias tenet tota
 terra ambitus ut dicitur in 5400. Disputatur milli-
 aria, ex quibus unius gradui qui undecim con-
 venient, quia sentia ultima veluti pro fun-
 damento assumpta investigatur tota terra pro-
 funditas seu diameter iuxta Archimedem
 multiplicando ambitus 5400 per septem et pro-
 ducto dividendo per viginti duo millaria 1718,
 cuius loco hodie assumitur numerus 1720, di-
 stancia vero ad infernum, seu semidiameter terrae
 860 millaria Germanica: Denique multiplicando
 totus diameter 1720 per totum circuitum 5400,
 producitur tota superficies corporis terrae ex de-
 monstratis apud Archimedem et Clavis in millia
 ribus 9288000. Probatur conclusio scilicet quo ad di-
 partias astrorum a terris, quae quidem ex da-
 pliis radice meerta redubita habent ob mensuram ex
 se meertas, q̄ est semidiameter terrestris, sed
 tñ probabiliter, ut ista ē dicta, horum loco necessario
 assumenda, scilicet ob meertas paralapini in astris
 observationes a varijs aliter et aliiter invenientur,
 at penuria instrumentorum aliaq̄ incommoda
 quod in sole ostendo idem ille genio de alijs
 Fatio Brache maximus solis paralapini regit
 trius minutorum septem secundorum, unde Geome-
 tria minima eius a terrā distans diebus
 sinus totidem minutorum et secundorum dat
 semidiametrum terrestrem, quid dat sinus totus
 esse 1101 semidiametrorum terrestrium constituit
 Hote Tichonius regit Holmamus 1. r. Almagesti
 r. 15. paralapini solis duabus minutis 13 secunda-
 trii cui respondet distantia solis minima 3200 distet

De distantia cælorum 34

et sot qua cu ita sint curg liberu erit iuxta
cuiusvis Earthis certiam de distantys similiter
et lo magnitudenibus sideru certis. Clauis
quidem se certus est Franciscus Aurolicus in libello
de cosmographia, alijs sequuntur Copernicus, multi
hodie Tichone facile namq et cognita m sem idea
metris terrestribus distanciæ vel magnitudine eas
et m milliaribus Germanicis cognoscere. qn nimi
ru' se mediametri 5800 millaria multiplicanter
m qua cuq demum certa Ticho accuratissimis
tamb arte qua' magnitudine instrumentis eius di
stantias talis sideru ex supremis et infimis me
dias inuenit, uideatur ad lunam uq, se paginta
semidiametros terrestres ad Mercurium. Pene rem
et Solen. 1550 ad Marton 3945 ad Iouem
5990 ad Saturnus 3050, firmamentu deniq
32900 vel 34000 eis a certa Clauis Manolici
Alphagranis, Stolomai p. pro distantia ad supremas
ignis sufficiet 33 semidiametros assignat a d
superioram luna 64 Mercurii 167 Veneris 120
Solis 326 a qua ueluti et m sequentibus di
sorepat non nihil Alphagranus. potro maxima
Martis distantia positur haec 8853 Iouis
35378 Saturni 22832 firmamento 45225.
Probatur concilio 3° quo ad magnitudinem corporis
celestius, quæ hunc m modu magatur: obseruat
s° quadridante vel alio instrumento quæ artitas
diametri Solis, luna, alberius, et ali apparen
et uigilis cu' quæ invenia. simul et cu' distan
tia a terreni inquiritur uera diameter artii
eius, quæ proporcio a terra diametri numero
ius n. cubitus diametri fere est ipsa magnitudo"

astri, exemplus apparenſis ſolis, seu aequalis
 diameter repta. eſt 33 et una minuta, uirgini
 ti ſeunda cu[m] hoc igitur et diſtantia ſoli
 ſupra dicta m[od]agata fuit, quartitas uero
 diametri ſolis ſimilis proportione ad diametrum
 terrenum, qua[ue] eſt undecim ad duo cubicas nu-
 meras undecim eſt 1331 cubus uero duo e[st] 8.
 quem si dividatur ille proueniet numerus 160 et
 amplius atq[ue] tot uicibus ſol maior ostenditur
 terra, quoniam a aucto[re]s tam in diſtantia, qua[ue]
 in diametri apparetib[us] non nihil diſcrepan[ti]a, ne-
 ceſſe eſt et magnitudines corporum celeſtium ab
 eius inuenit[ur] variari et diſcrepan[ti]a, quam ob id iupti
 ſtolumae, aliosq[ue] luna maior eſt terra uicibus
 triginta nouis, Mercurius ducentis nouemdecim,
 venus triconta septem, Mars uero maior terra
 ſemel, et amplius, ſtella qua uis septem magnitu-
 dinis terra eſt maior deies octies quinque
 uicibus triginta ſep[tem]bris, quante quinqua ginta
 quatuor, tertiae ſeptuaginta. Ido[rum], ſeunda
 nonaginta Satanas nonaginta et uia, ju-
 piter nonaginta quinq[ue] ſtella. q[uod] magnitudinis
 quatuor maior terra uenta eſt centes quin-
 quies, ſol uero oculum astrorum maius centes
 ſep[tem]bris ſep[tem]bris cui tribus octauis. Septa tuhom
 centiam h[ab]et. menor eſt terra quadragies bis, Mer-
 curius decies uies, Mars decies ter, venus ſep[tem]bris
 ſtelle 6. magnitudinis ter ter, ſtelle uero 5. ma-
 gnitudinis maiores sunt terra ſemel et amplius,
 quartae ſequi quater, tertiae undecies ſeunda
 decies octies Jupiter decies quater, Saturnus uicibus
 bis, ſtelle 5. magnitudinis ſep[tem]bris octies, ſol decies
 centes quadragies pro qua centia ultima nota nem
 nem habens minoris diſtantias aſtron[um] et magnitudi-
 nes nonqua[ue] uifere.

De 1º mobili et sphærâ 36.

CAPVT III.

De primo mobili et sphærâ caelesti.

Primum mobile est supremus celus, quod ab ortu per meridiem in occasum, et inde per Septentri-^{Quid sit} ones in ortum, et horarum spatio mouetur, a d^mobile.
quem motu melius iligendum essuperant astro no-
mi si eo grossis circulos, quos nobis sphæra natalis,
caelesti respondens repreäsentat, desinunt a sphæra p^{ro}p^{ri}a deinceps
cognit solidus area superficie comprehendens, in cuius
medio punctum est ex quo omnes rectae linea, are-
candem sufficien^t ead^e sunt inter se aequalis,
punctus vero illud medio centro vocatur, quod namq^{ue} ^{centralis}
in plano est circulus, id in solido est sphæra; apis
vero sphæra est recta quadam linea p^{ro}centrum
ducta, et utring^z terminata in sphæra superficie,
area quam quicunque centrum circumvoluitur sphæra,
et a puncto linea, seu apices, in quos apis desinat
et sup quibus sphæra mouetur sibi ipsi in mo-
tusq^{ue} invenientibus sunt ciuidem sphærae poli, oia poli
n. puncta que sunt in sphæra mouentur alia
velocius, alia tardius, prout magis aut min-
a polo distant, cu^m namq^{ue} poli priores sunt immo-
biles sit inde ut et reliqua puncta circustantia
eo tardius ferantur, quo magis ad ipsos accederent.
Poles circuiti alicuius in sphæra est punctum

id in superficie sphera, a quo res recte linea
 ad peripherias etiamdem circuli tendentes sunt
 hanc inter se aequales, et polos a suo circulo semper
 ab alijs quadrante tenus distat, et omnes anguli aequales
 est in Mpi arcis ex polo quadrante tono descripto deca-
 mitur, dividuntur porro omnes spherae circuli in
 maximos et non. maximos, maximi dicuntur
 iij, qui per centralis spherae ducti se se mutuo,
 simul et ipsas spheras bifarias et aequaliter
 partiuntur, qui quidem omnes in eadem sphera
 sunt inter se aequales, omnes namque aequales
 diametris, et centro idem, cui sphaerae diametris
 et centro habent, et quidam si unus eorum in
 aequalis esset non forent omnes maximi, quod unus
 maior vel minor esset, duplo diametram non
 axem est. n. unus de utrapar apud sphaerae, qui
 per centrum eius transit, diametri vero tot, quod
 sunt maximi circuli, quorum uicem in plano dia-
 metrii representant, vel subeunt: circuli non
 maximi per centrum spherae non transirent, neque
 eam dispartiuntur bifarias, et a polis magis vel
 minus quadrante distant, binique termini aequaliter
 a centro distantes sunt inter se esse aequales:
 circulus pertinens ad circulum molinare, dicitur in
 sphera, in alter alterius non est parallelus, sed in
 una parte uiciorum quam in altera contra pars
 leti, uice aequidistantes circuli dicitur illi, qui
 non sint circa eosdem polos in omni sui ambitus parte
 a se mutuo aequaliter distant, quales parareli
 in sphera sunt duo tropici; porro ap communibus

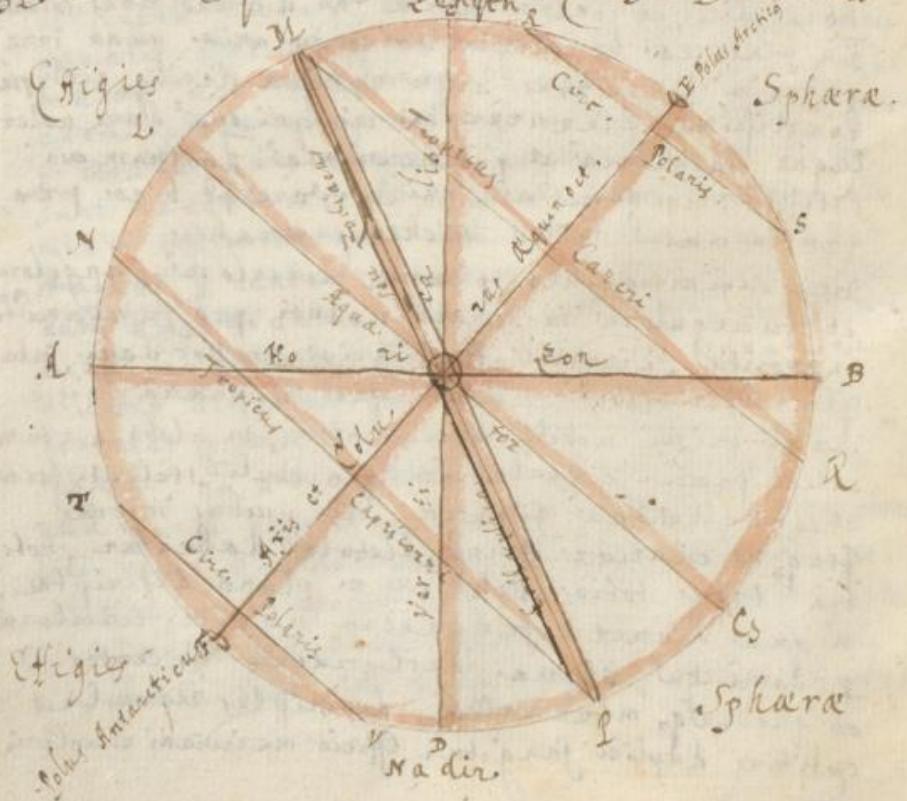
De primo mobilis

28.

magis more circulorum sectionibus existunt anguli recti quidem quorum mensura quadrante tenus descripsi est integer quadrans circuli sec pars quarta, acuti uero quorum mensura minor est quas quarta pars circuli, obtusus quorum maior; inter et triangula sphaeraea, ex quibus omnia, qd N° 13
in calis exercent Geometrico calculo in lagaria
pot qualia sunt declinationes binum punctorum solis
ab equatore, ascensiones solis tam recte, quod aliquae,
magnitudines dierum et noctium, sub oī poli elevatione,
latitudines ortus et occasus solis in horizonte,
elevationes solis supra horizontem, ad quadratus
hora³ diei, et contra horae ex altitudinibus solaribus,
dia præterea horologia, tam regularis, quam irregulare
glanda concurrens astrorum, ipsa deniq^{ue}, ecclipses
prædictissime exercent, cui rei qui opa³ dare uoleat
de qua facillima et pulcherrima Bartolomai
petri Trigonometria, cui addere fit binos pro
gymnasmatu³ tomos Tychonis Brahe.

Hinc definitio[n]ib[us] sphaera, circulo iu³, angulari,
et trianguloru[m] in genere ueluti pro fundamento
suppositis sciendi est dignissima. Hoc dari inter specimen
sphaera, et globu³ caelestem, quod in sphaera p[ro]p[ri]e et globo
circeli priui mobilis designentur, in globo a atom
caelesti præter circulos atque ipse caelstellati facies,
et constellacionu[m] figurae de quibus infra
Itaq[ue] ut clarior horu[m] dictoru[m] habeatur note,
bia typus totius sphaera in plano descripta
in qua diametri funguntur munere circuloru[m]
per adiuuio schema declarativa. Ex centro O
ad quatuorq[ue] interalleus, descriptas circulus
extimus duplice fungitur officio meridiani et solarii

soltiorum, diameter AB est horizon numerata
hinc ex B usq; in E beneficio quadrantis
lineare altitudine poli, quae hunc dilingo posuit
a Clavis 48 graduum, 30 minutorum ab Appiano
25 minutorum secundum idem gradibus, designabit li-
nea E.F. apicem spherae, cuius tri E, et F eius sunt
poli alter arcticus E, alter antarcticus F circa
quos immotus tota sphaera mouetur, quo nam
terram idem apicis transit coem sectionem aequatoris
et eulepticae in centro subibit idem simul et
vicem coluri aequinodiorum, si igitur ex aduerso
ad rectos angulos p crucem dividitur linea
G.L. denotat aequatorem, scilicet quo ex C et L. intermallo

De horizonte eiusq; officijs 40.
23 gradus, 30 minutorum ex quadrante accepto et
translatu utrumq; in N et S item per lineam
N I, M R, representant binos tropicos superior
quidem cancri tropicus, inferior capricorni, quod
spatium sol aequaliter tuto anno egreditur transuersa
n. linea. 23 gradus utrumq; tropicus est ipsa ecliptica,
seu via solis, quae per sol meatus non rurquam
descendit, punctum C eorum vertice vocat Zenith. D
uero ei e diametro respondet Nasus, linea C d
verticalem circulum designat, denique translato utrumq;
areo 23 graduum 30 minutorum qui est in apima solis
declinatio ex polis F et E utrumq; in R et S.
item T. et V paralleli diametri significant duos
circulos polares, atque in hunc modum tota sphaera
in plano erit delineata, circulisq; priuilegiis
polares descripti, circuli uero minus principales
qui et ad spherae respectu liceat expresse non
ponantur sunt circuli verticales, quos azimuthos
vocant, qui per verticem capitum trascuntur circu
uli horiarum paralleli horizontis almucentratis
dicitur, circuli declinatione latitudinem, domo
rum caelestium quorum in astrolabio fit mentio
dicuntur praeterea alijs mobiles et spherae inten
seci, qui sunt aequator, zodiacus, duo colurii
duo polares alijs immobiles et optime seci uide
cet horizon et meridianus de quibus ordine
agendum erit.

ARTICVLVS I^{us}. De horizonte, eiusq; officijs.

Hoc dicitur ^{Horizon} Gracis, latini finitor, seu visus ter-
 restris, leviusq; ^{levis} minator dictas, circulus est maximus, in mo-
 bilis ratione sphaerae materialis, et extinsecus,
 varius pro vario loci situ a puncto verticali
 circuus quaq; a qualiter quadrante tenus distans
 superius hemisphaerium ab inferiore dividit, secatq;
 meridianus in oī climate bifaria et ad angelos
 rectos, mutatur ad omnes locorum varietatem, ut
 res ^{Res} ^{Horizon} qui regiones vel ciuitatem mutat, mutet et hori-
 zonem, et calorem, et potius duplex horizon, rectus et obliquus,
 cestis poli in contem, est porro duplex horizon, rectus et obliquus,
 cestis hinc illi, quibus poli in eundem ipsi hori-
 zonti et a quatuor verticem capitum transit
 obliquus vero, quibus alter polorum supra horizon
 poli in eundem elevatur, alter infra deprimitur, dividit
 bunt. qd. horizon in sensibile et rationale, rationalis,
 rationalis horizon est planus per centrum terra transiens,
 quod dividit totum caelum in duo hemisphaeria
 aequalia, segregatq; partem caeli visam a non.
 visam, qua pars nisi impedita obstant semper
 est media, vel et ex eundo monte, plus quam
 media, horizon sensibilis illud vocatur spatius
 in superficie terrae marique, quod a quiete oculorum
 circumducta conspicere fit sub latitudine oib; impe-
 dimentis in patente et piano aliquo campo: quo,
 ait n. terra rotunda est, n fit oculus marinus
 spatius interius in piano constitutus, qua quod
 linea recta ex oculo egredientes auferunt, quod
 spatius in semidiametro aliqui continere dicunt
 officia horum quatuor milliarum Germanicae Marobius qm
 dantis. et amplius, porro officia horizontis numerantur
 1^m polissimum hec 1^m peres horizonem sanitum

de horizontis officijs.

42

quantitas diei et noctis artificialis, et n. dies artificialis mors solis supra horizontem non vero mors solis infra horizontem. Et manifestat puncta ortus et occasus diuin siderum, et quartus eorum ortus, atque occasus distet a vero at equinoctiali ortu, quae distantia dicitur latitudine orbium, atque occidua astrorum. Secundum ostendit gratia lumen Eudiptericum in globo celesti cuius quoque libet stella oriatur et occidat cognito loco solis, luna, vel alterius planetae in Sodio aco sine negotio discitur hic in qua stella simul oriatur et occidat ut: quod enim sol in canicula, vel alia stella, deinde eadem opera quam in horizonte est calendarius est scriptum ex cognito Deo solis ut dies anni cognosci, et contra ex die cognito locus solis. Quod indicat quae nam stellae spectantur apparent, et non quae occidunt, quae res spectantur occidentur in quoque climate, item quae orientur ad quaevis horam, et quaevis occidunt. In initio diei et noctis indicat, quae nimis hora sol oriatur vel occidat: ultimus ab horizonte in meridianus iurem progrediendo numerantur altitudines poli.

ARTICULUS II^{us}

De meridiano eiusque officijs.

Meridianus a meridie hunc est uiculus, na-
 pimus spherae extremitates cuiusquam mota
 ipse non mouetur, variabilis pro di locorum
 sita, uelue horizon, nec tamen sensibiliter, nisi post
 nouerit et amplius millaria in progressu, duicitur
 per mundi polos per meridiem et septentrionem,
 per sonith et xadiz, in eo est semper est uertex
 capitis, qui mutatur toties, quoties meridianus
 recti versus ortu uel occasu, per aero aegropo,
 geographicae mutantur, Geographi prius meridianus
 meridia per insulas canarias sea fortunatas describit,
 nus ab Insula et post quindecim gradus in a quatuor numeris
 capiuntur. et rursum post totidem. 3° et sic deinceps
 usque ad totus globus terrestris per duodecim
 circulos uel mappa Geographica per 24 semi
 circulos in totidem partes a quales distribuantur
 spatium namque inter singulos interceptus aquila
 le uni horae ita ut qui manigio recta uersus
 occasum uno die quindecim absoluie maritimo
 itinere gradus seu 225 millaria die anna
 hora solito longiorum habeat, et qui terrestri
 itinere uno die 4 fere conficit millaria uno
 minuto horae, qui 7. et medius duobus, qui denique
 quindecim millaria conficit 4 minuti horae
 Nam viatori huic citius ortus est sol, et tardius
 occubit, et contra, qui ab orate in ortu gra
 diter in eadem proportione breviores nancifia
 tur diem eo quo tardius ortus erit sit sol,
 et citius occubat; itaque quo meridianus a 1.
 per insulas fortunatas numerando una ciuitas

De meridiano eiusq; officiis

74

NB

Huius
Meridi-
anii

I^{us}
2us

NB

3us

altera est orientalior tot horis et citius ei oītū sol, citius est meridies, citius non incombūt, differentia a. haec meridianoru, et quanto locis altero sit orientalior cognoscitur ex ecclipsi lunari, ita ut orientalior sit ille loci altero, usq; horā, cui ecclipsis obicitur citius unā horā. Officīa et usq; meridiani sunt multiplex, v. u. diuidit noctem, dieaq; ni duas partes aequalēs, 2us uertex in eo constituitur, secundum nonaginta a. uerticalis quadrantis gradus, a quo quā dante qm̄ subtrahitur tempore aequinoctij sub ipsa meridianā, quo tempore umbra stylī in linea meridianā cadit secundum horā et altitude solis quadrante vel alio instrumento obseruata relinquitur altitudo poli civitatis cognita, ceteris temporibus est hāc declinationem solis abirendū euit, de qua re. fuius infra. 3us maxima altitudo in eo elevatio ostenditur et ueritas maxima eorum, eo quod ea ad perpendicularē lineam, secundum uerticalem propime accedat, agens n. qm̄ perpendiculariter incombūt passo longitudinalē agit, raso ē quod tenu agens passo uel in apice ex oī parte applicatur, quippe per linea troni fixas, quae est perpendicularis, que nond modū caput ingens extra radicem locum nonqua magis gravitat, quā sm̄ perpendicularē rem per centrum gravitatis eius ductam, et sol licet in hydri non agint, et una ex media metris terrestribus, seu septuagies octies mille decentis sexaginta miliarib[us] sufficiet terra

Cap. III Art. II

sit propinquior, ut pote in opposito Augis
 constitutus, quam in aestate, quia tñ radij so-
 lares in hydne sufficiem̄ terrae tñ radunt,
 et lambunt n̄ a. perpendiculariter capita
 ferunt, nec in se ipsis reflectuntur, et si centro
 terrae perpendiculariter sicut, unde q̄d ex celo
 profecti n̄ h̄ sufficiet ciesde in hydne, ideo
 minus efficaciter op̄atur, accedit et brevis
 mora solis, atq; uidelicet tñ horarū, hic
 supra horizontem, et longior mora in fra-
 unde nonnulla in Martio tactu epp̄imur
 autem, quandoq; aliquid in aestate, raro est, quo
 tunc dies sit longior, et sol nobis propinquior,
 que vel sola absentia solis ex alijs dīs positio-
 nibus ex pluvijs alijs ortis via est ut etiam
 zona borealis sit habitabilis, in qua noctes
 diebus sunt aequales fere semp. 4us usq; mer-
 diani initii diei natali degumitur a meridi-
 ano apud Astromos Germanos et Gallos, pro
 quā re sciendū est uaria diei statui initia
 apud variis populis, Babylonij, et si qai
 alijs numerant 24 horas plenē ab ortu
 in ortu redunno, Itali contra numerum
 24 horarū sub occasu solis ordinantur, ita
 ut hora post occasu solis sit illis prima,
 astronomi deniq; a meridie numerant duo
 decim. Germanis sic, et inde ad meridiem
 versus duodecim; Romana uaria a media
 nocte redunno in ipsa definit diem. 5us
 usq; in meridianō altitudinē poli et latitudinē

P

4us

u

 be m
 leine
 bly ne
 sten sp
 elut n
 von stat
 fa vila
 ist, ver
 iung n
 Geograph
 u Adwe
 gen der
 marine
 lette pr
 land ge
 fse veru
 citate seit
 histori ab
 st redue
 zate, utku
 vo Laut
 in dally, a
 illes we
 nichtig d
 Zelotica u
 ART
 De
 etc

 ART
 De
 etc

De meridianis eius officijs. 58.
locorum quemadmodum in Aquatore longitu-
dines numerantur. 6us meridianus et horizon^{us} 6us
totam Sphaeram, et globum in quatuor partes,
velut in quatuor cœli cardines dividunt; Altio-
nomi statunt horoscopos in horizonte ad par-
ten orientis, angulus vero occidentem ex oppo-
sito, summus seu meridius cœli in vertice, tunc
in eius opposito, porro philosophi, et cuius eis.
Geographi ortus solis ponunt depletas, quod in
eo inchoatur motus solis, si istud vero occa-
sum, deniqz Regio Marqz seu Sinaram
maxime sit Orientalis, in qua orientis abso-
lutas ponitur, mensura vero Canaria seu for-
tunatae occidens, a quibus versus ortu in Aquato-
re numeratur longitudo locorum, est. n. lon-
gitudo civitatis, aut loci alienius arcus a
quatoris inter meridianum dictæ civitatis
et meridianus insularis futuraturus inter-
iectus, latitudinis vero initius degeneratur ab
ipso Aquatore, versus polos procedendo, alte-
ria borealis, altera australis in circulo me-
ridiano numerata, ita ut latitudo eiusque
civitatis sit arcus meridiani conclusus inter
Aquatorem et parallelos civitatis.

ARTICVLVS III. De aquatore et eius officijs.

Et. quator, qui est aequinoctialis a Graecis
 $\tau\sigma\gamma\pi\alpha\pi\omega\sigma$ seu aequidialis dicitur est circu-
 lis maximus intrinsecus mobilis (de quibus
 solis postea sermo erit) qui quadrante te-
 nus a polis manu super quibus mouetur distat
 intersectat eclipticam in duobus punctis ad
 angulos obliquos, quae parita et intersectiones
 quod sol occupat in vere et autumno contingit
 aequinoctium per totas terras unde etiam quot
 dies noctibus aequaliter noneruntur. Ita, sol praeter ea
 Rerum sortitum existens in ipso aequinoctij puncto uero ortum
 ostendit, unde umbra stylis exenti ipsa hora sexta
 seu sub ortu solis in aequinoctio designat in
 piano linea hora sexta seu orientalis, per
 quam si alia perpendiculariter traducatur erit
 officia. illa meridiana hora duodecima, qui modus inde
 ratione. quanda meridiana certissimus est. sicut aequatoris
 officium est esse mensura, et regulam immotus et
 temporis ostendit. n. prius mobile uniforme cele-
 ritate perpetuo circulagi, nam singulis horis quide-
 cim eius partes seu gradus quod ani hora respon-
 dent, quemadmodum facilius se paginta. ex quibus
 solus aequatoris constat aequinti quatuor et melegant,
 totidemque ex aduerso decubunt. sicut est esse men-
 sera diei aequalis, qui nihil aliud est, quam una
 aequinoctialis circuli revolutione addita particula
 correspondente illi parti zodiaci, qua interim sol
 proprio suo motu conficit. sicut esse regulam.
 irregularem motus zodiaci, cuius n. solstacius ha-
 beat alios polos a polis in usci, fit ut ad motum

diurnum

De Zodiaco eisq; officijs

38

diuinus, seu aequatorius de quibus temporibus in
aequales arcus Zodiaci per obliquitatem h. et pro tra.
ridortem ascendunt, qm uero plures, sive preciores,
qua' quindecim una hora ascendunt pulchre ostendit
se aequator.

ARTICVLVS IV.

De Zodiaco eisq;
officijs

Zodiacus seu signifer est circulus maximus
zodiacus cuius poli distant a poli mundi vi-
ginti gradibus quadragesima. minutis, quantitate
in apima. soles declinatio, circulus hic longit u.
tris tropicis in punctis solstitiorum, qm art uel lon-
gissimus dies, ac longissima. non p. quo. a equator
medius transit, singularis Zodiacus latet duodecim
gradus p. cuius medius transit eccliptica, que est
uia solis dicitur, quod sol nunciat ab ea recessat luna
et reliqui planetae eius sub Zodiaco farantur
semper a via. tunc solis seu ecclipticas se ne hinc
inde deflectant, hec n. tunc luna, quas reliqui quinq;
planetae proprias uias, que ecclipticae dubius in
locis secant, hanc secus latq; eccliptica aequatore rem
secat quas sectiones vocant astronomi caput et cau-
dus draconis sa' in planetis, quas in luna, dicit uero
via. solis ideo eccliptica, quod ecclipticae solis et
luna in ea contingant, qm minoru' luna in novili-
tio seu coniunctione et in plenilunio, seu oppositio
ne in sectionibus illis moratur, aut et longe ab illis.

39

re itar, si et luna eadem via quam sol spectuo mo-
vretur habemus quot mensibus binas ecclipses
una solis altero luna; porro quoniam omnis
circulus maximus dividitur in 360 partes aqua-
les, quas gradus vocant zodiacales in singulari
lege p. in 12 partes aequales dividitur, quas
signa vocamus, prolibet signum in gradus 30, qui
libet gradus in minutis 60, quo libet minutus in 60
secunda et sic decimop. usq. ad deum, quibus
numeris astronomi vel primari tui literas S. G. M.
addunt, ut signis literas S gradibus. O in-
ponunt minutis virgulas una, recubus duas
virgulas et sic decimop.; adhuc nomina signorum
huius ducere usus est, non enim characteribus vel com-
prehendentur.

V. 8 III 69. O. Me
sunt aries taurus gemini cancer, leo virgo

O M¹ P¹ ♀ un X
Libra q. scorpis, arcturus, caper, amphora, pisces
ideo forte signis haec nota sunt atubata, quod
quemamodum p. aries animal calidus sic et sol
in eo existens calescere incipiat, deinde quia
taurus fortior est ariete ideo et sol duus in signo
tauri moratur est fortior, in geminis calor est
geminus, in cancro retrogradatur sol, leo for-
tissimus, in quo signo haec quia in propria domo
sol virtutem suam maxime exercit, et calorem,
et siccitatem inducit, virgo stolidus est, ideo

De Zodiaco eiusq; officiis

50

tunc sol nphil de novo prodiuit, in libra libran-
tar & qualiter dies et noctes in signo frigori
meantur. Taduit, in sagitario grandines et im-
bres in star caloris mittuntur, ex capricorno quo
animal subline petit sol ascendit, in aquario
aqueus, vel potius nivens natat deniq; sol una.
ex pycibus in aquis. Annus astronomicus exor^{um} annus atque
dies exigit tunc quando sol per unum signum arietis nomine,
primo subit, ob quae causa hor tempore, qui da?
muidus creatus sua uolent, quando uero sol signo
quoddam ingreditur dicitur est tu ex calendariis
et ex umbria aries stili crevit in horologio, in
quibus zodiacus et descriptas, talis ex istis, et
superioribus ueris circa memoria retinendis.

In chyta lato iustis impeditur huius horae
Carrula, grep gratus Faustos gratatus honores
in quibus p. dictio respondet Januario 2. febru-
ario, 3. Martio et sic deinceps, 2. eiusdem est "NB
sol" ingredi signum Arietis mense Martio, signum
taurii mense Aprili, cui mensi coruertit dictio
Impenditur p. litera dictiorum I est nona
in alphabeto quare subtractis q. ex 50 rema-
nerit 21, die q. 21 Aprilis ingreditur sol
signum tauri quod a. dictus est de mense
Aprilie, id est de omnibus alijs mensibus
intelligendum est, prouq; n. contingit ut sol
plus meritis 21 Martij incipiat accipe arietis
tempore 21 Aprilis faciat 22 Maii geminos et Jan.

canceris 23 Iulij. leonis 23 Aug., Virgines, 23
 Septemb., librae, 24 Octob., Scorpionem, 23
 Novemb., sagittarii, 22 Decemb., capricornum,
 21 Jan., aquarii 19 Feb., pisces. a quibus signo,
 in initio numerando dies scietur quo usus
 die plus minus in quo lo signi dati gradu
 habeat sol, quod si acutius ruris potest ex
 diverso astro habere filo ex centro eius ad diem
 mensis educto quod in extremitate file circulo ostendit
 gradus soles me in signo omnium tamen accuratissime
 ex sphæreni libris magni et libri astro-astromoni
 dic ad quemvis diem, horam, et minutus locus
 solis cognosci posse. Postea zodiacus dividit totum
 globum celestem in duas partes, alteram Borealem
 alteram Australem, ita ut ex una parte tam signa
 quae astra versus arctica polos vocantur Borea
 lia, et australia, ex alteria parte versus antarctica
 australia et libidina, & præterea nuncupantur
 cardinalia Aries Libra, in quorum initio aequi
 noctis contingunt, Cancer et Capricornus,
 in quibus similes solstitia alia insuper signa
 ascendentia, in quibus sol ascendit a Capricornio
 non inclusum ad cancerum excludit, alia deinde
 deinceps a cancer ad capricornum, vocatur denique
 eadem signa domus planetarum videlicet signis
 leonis domus solis signis cancri luna domus
 principialis Mercurii, Virgo, minus principialis
 Gemini, principialis Veneris Taurus, minus
 principialis Libra, Martis scorpius, et aries soles

De zodiaco eiusq; officijs • 52

sagittarius et pisces laterini aquarius et capricorni.
Ceterus 3^m zodiaci officium est, esse regulas et
mensuram, scilicet motus qui est planetarum. Et anni
totius, nam ex una eis periodo definitur annus.
3^m esse, quam uicinitatem dierum, et noctium,
temporumq; astatorum et hyemis. 3^m esse terminum
latitudinum stellarum, ad eum motus quos equator est
declinationis terminus, unde comets. Id latitu
dines ab ecliptica nusquam digressus admittant
nullas tamen hinc declinationes latitudes, namque stelle
est eius distans ab ecliptica, vel versus
polus arcticus, q; di Borealis, vel versus
polus oppositus, q;us di Australis. declinatio
nem est distans stellae ab aequatore. Denique
zodiacus prestat id ut locus planetarum
di stellarum cognoscatur in signis, totas namq;
globus dividitur per sex circulos polos zodiaci
transcantes inter partes in quorum spacio
liber stellae comprehensa eidem signo ascribitur
& quod circulus aliquis transit.

ARTICVLVS V'

De duob; coluris •

Coluri sunt duo circuli maximi descripti
& polos mundi, et quatuor puncta cardinalia
zodiaci, quorum alter & principia cancri et

Cap III Art 1.

capricorni transiens, colorem solstitio ruris ideo
sit, quod tunc in sol motu suo anno ad ipsum
punctum solsticia contingant, seu solis stationes,
quasi hic sol sicut gradus porro non progresso quo
tempore, eam ambram, quam dies parat crescere
et decrescere noctem, huius igitur circuli
potissimum manus est ostendere aestivalia et hypo-
nalia solsticia interim in signis cancri et leo
procorni, alterius in maxima solis declinatione
ab aequatore designare, que nihil est aliud,
quam varcus huius coloris inter aequatores et
eclipticam interclusus haec ipsa maxima declinatio
non nihil est notabilis, et ab aliis aliis nienta,
ut supra dicta fota in variatione inter aequinoctia
haec unus stetit, quam ob rebus ob evigas errorem
vix Astronomorum schola hodie, 23 gradus et
50 minuta loco maxima declinatio sis aspernit,
cum variationis huius signis prescripta fuit secun-
do calo quod a septentr. in meridie, et contra-
ad dista eius 12 minutis ultra citius moueri
dicitur, modus, quem astronomi in observacione
maxima declinatione observarent est facilis,
sufficiat quadrans ex iemicia magnitudinis in gradus
et minutis, quoniam capacitas primitur diuinas super
lineas meridianas 22 gradus et de canticis duas
duodecimas ita ut unus eius latus ipsi meridi-
ana inserviat dioptra u. solen spectet id
u. solares pinulas utraq; transantes ostendent
maxima altitudinem meridianarum solis in utraq;

NB

De duobus coluris . 54

colubio, quapp retracta minore ex parte
restabit rapina de linea solis.

alter solis puncta aquinoctialia, seu sectiones
Eulyptica et Quadrata transiens aquinoctium
ideo dicit quod sole cum suo motu annuo
flingente venient aquinoctia; scilicet eius
mensus est inter futuri, et presentis, itenq[ue]
totius magnitudinis anni Astronomici p[ro]equum
etiam velut nono, seu ingrediens solis in arietem defi-
nire, animaduersus est a. ab authentibus illis
ingressu in citius, et tardius avenire aliquot
minutis, atque aquinoctialia puncta non nulli
diminuerunt suis secilibus, que' motu a se supererunt
celo nono, quod ali oculis, in ortu et contra
ultra citroq[ue] ad intervallo unius gradus in
minuto id moveri supra dicta est, unde
et anni Astronomici magnitudo in qualitatibus
reptar fuit, tota tunc latitudo in qualitatibus
intervallorum. fere minuta, et sit media
t[er]tii quartitas Alphoreira 365 dies quinque
horarum et 29 minutorum in secundorum letam a
correctoribus Calendarii Rodei obseruatorum quoniam
primus fuit Julius Caesar, qui anno civilem Galii Caesar
secundum polyptica cum astronomico conferre voleat, et
ab eius minutis et secundis annis coen quilibet
determinauit spatium 365 dies, et 6 horarum,
qua hora quarto quoq[ue] anno in die integrus
corespondit, unde quartas quilibet annus bissextus
et intercalaris dies minor 366. ali codem.

statim vero quoniam annus solaris seu anno
 nomicus a 6 istis horis quas sunt Cæsar et
 deinde Romana. Tunc amo eum sapienter
 deficit in minutijs et secundis unius hora,
 et ab integro quarti anni die intercalari 51
 minutis, hinc sit, ut totidem minutis aequali
 noctia et solstitia civilia suas anticipate hab
 sedes versus initia mensium et quidem 400 annis
 dibus tribus, quæ de causa aequinoctiis aerrant
 versus initia martyrum semper fuerat promotum,
 amo namque 340 ante Christum tempore Hippar
 chi aequinoctium verum incidit in 23 martyrum,
 anno 120 post Christum tempore Coloniæ invenit
 in re mart. anno 320 post Christum tempore
 concilij Nicerii in 21 martyrum, ad quod diem
 Gregor. XIII in correctione. Calendarij amo 82
 prioris saeculi facta aequinoctium aernam
 ex antecedente martyrum, in quæ tandem invenierat,
 recessit, accidisset tandem. si correcio facta
 fuisse ut post annos = 4500 aen incedisset in
 anterius et contra.

ARTICVLVS VI

De quatuor minoribus et alijs minus principa libus circulis sphæra.

De quatuor minorib, circulis 58

H. i. quatuor circuli aequidistant a'quatori,
suntq; minores, quia. p centrum spherae i' trans
seant, et t' tropici hinc ab aequatore. hinc inde
polaris a' polis eis distat 23 gra'dib us
150 minutis, tangent tropici eclipticas in 1° gra'
du. cancerii et capricorni sol n'q' in ea parita.
attigit reverterit ad aequatorum tanke. tropici a
reversione nonex. muererunt, spatiis n'. inter
tropicos meridianos sol n'q' egreditur, sed intu
id omnes eus gyros absolute. hinc polaris
a' polis s'odit' descripti sunt, qui una c'ntro
picii quinq' sonas t' cali, quas terrae decer
iunt. Posteriori circulo hincus descriptos plu
ri' in globi concipi'ntur miris principales, rimis
i' verticibus, vertice capitu transentes ab
arabibus. si' mud appellati, quos inter numerat
ipse meridiana quo' et ipse p vertice transeat,
cuius p cruce transversa vocatur verticalis pri
marius, transitq; parata. veri ortus et occasio
verticalis officium est ut in eis numerot' alti
tudines solis, et astrorum supra horizontem, que
quidem in horis aequaliter a duodecimā distan
tibus sunt inter se aequales. 2. circuli ad horzon
tem paralleli almutantur dicti, qui ex verti
ce globi t' qua' centro descripti sunt, quo' nam
et obcedentius magni usus est in astrolabio.
3. circuli horazij, qui p polos ducti dividunt
equatore in 24 horas, earuq; distatias a ce
mitio ex horizonte in horizontale. horologio

VI
ribus
cipi
XXXI.

Cap. II. Art. I.
 transferunt ostendunt. deniq; circuli donum
 ex leto, qui vel dedicatum vel sibi alios
 Equatorum, vel et verticale primarium
 in duodecim partes dividunt, quae domos ca-
 testes vocantur.

CAPVT IV

De multiplici spaxe situ.

Variae terrae provinciae uariae et exli-
 citum ob globosam terrae rotunditatem, et
 constitutionem sortiuntur, et simul inde uaria
 commoda, vel inconvenia explicantur, alijs re-
 gionibus sol p. uentice capiti tota fere, anno
 transit, alijs dies in estate, alijs non quod, sed
 horizontem tñ radit, alijs deinde poli coelestes,
 et uita minor horizonti ipsi membrant, alijs
 stant in uentice, alijs deniq; sunt obliqui magis
 vel minus, qua ob causam est sphaera sub tripli
 differentia. ita uita iam parallela, iam
 demum obliqua pro polo et aequatoris situ de-
 nominatur. Hinc a. situs aequatorum, quoniam
 populi uarias incolunt terras consequitur
 uarietas maxima, et in aequalitas in idie arti-
 ficiali, siquidem in sphaera uita dies duodecim
 horas nō excedit, in parallela vero medius hunc
 annū continet, in obliquā maior illa contingit
 dies et uicissim non, quibus alter polos magis

De ortu et occasu siderum

58

est elevatus, capi apud Polonus uigesimali, se-
cundus Jani multo longior est, quas Germanus
et hinc longior quas Italij, hinc etenim a
longissimi diebus climata terrae definieuntur.
1: conseq[ue]nter et varietas magna umbrarum,
et horologiorum. 2: temporum, alia in regio ppe-
tua estate fructus, aliis perpetua hyg[em]es affle-
gitur. 3: alijs populis sidera quodam quotidie
obviuntur, alijs eadem ipsa perpetuo occultantur
de quibus eventis paulo fuius deinceps agor[um] est
primis prius quatuor in genere, de ortu et
occasu siderum, de diversitate siderum, doma-
ibus, et zonis.

ARTICVLVS I⁹

De ortu et occasu siderum

Conclusio 1: ortus et occasus siderum
splep tractatur, poeticus, et astronomicus,
sive concilio poetae solum hoc puri h[ab]it, quo tempore
autumno an. uere, nare an. uesti vel
interdies sib[us] aliquod oriatur vel occidat astro-
nomi uero quanto tempore uereres namq[ue] ad
ortu vel occasu certi alicuius sideris tem-
pora rationis, arationis, et mesis destina-
rant, itaq[ue] splendorem ortu, semiliterq[ue] occasu
cum astrorum assignarent, p[ro]p[ri]o stella aliqua

verso e regione solis occidentis supra horum
ontem elevaruntur, vel una cui sole occidente
occidit, quem ortum vel occasum primum
appellant, alterius quoniam stella mare una
in sole ascendit, vel e regione eius infra
horizontem descendit, ascensus namque cum
ortum cosmum, descendens occasum (deinde enim
noscunt; atque huius sunt ortus et occasus
sequentes apparent tunc, qui est quoniam ad re-
fugium solis stella prima nobis secundum apparere
recepit, et quam apparenter oculi, vel ad ar-
cessum solis obfuscari, et occultari unde ille
ortus nro occasus heliacus dicebatur, tamen
heliacus occasus dicitur Virgilius in his versiculis.

Candidus auratus aperit eis carnis ortus
Taurus, et aduerso cadens canis occidit astro
quoniam non canis minor una vel amplius horum
litteris ortitur tauru necesse est, ut sole oriente
in principio tauri, quod fit in Aprili, canis
minor occidetur Helvæa, occasu vero Cosmi,
cum expressit idem p. Georg.

Ante tibi Eoa Atlantides abscondatur
debita quam solois committas semina.
sole non in Scorpione e regione occidunt
Pleiades cosmica in signo opposito tauri
existentes, quod fit in autumno; scindunt
autem in sphæra obliquâ stellas non coiri
in eo Eulæptica gradu in quo existunt:

De ortu et occasu siderum

60

Boreales n. pueri uno, Australis sequatur, sed
placae loci citius vel tardius in diuersis
elevationibus poli orientur iuxta omnia
nullo negotio ex ipso globo caelesti adiunguntur.

ONCL 11510 2. Astronomice ortus, vel
occabus stella potissimum vero Solis est vel
rectus, vel obliquus, rectus quidem, qui fit in
sphaera recta qui est ascensio, vel depresso
recta vocatur, arcus minoris & quartoris,
inter principis arietis et horizontem recte
comprehensus. Obliquus rectus, qui in sphaera
obliquâ unde est ascensio obliqua denominata
qua & principio arietis deducta hori-
con obliquus praescindit, genitrix a. una tñ
datur species recta ascensionis innumerabiliter vero
oblique ceteri hinc, ut oblique cui recta sint
conservatae, quâ de cœa quanto magis ab illâ
differant, tanto magis dies eius regiorum varian-
tia difficiuntur, vel procedunt in horas, ut proinde
ea ipsa differentia ascensionalis in horas, horasq;
minuta sit resoluenta et in horis vel superad-
deenda pro astri signis, vel epimunda pro
hybernis, tabula tam ascensionis harum,
quæ differentiarum pterea arcu semidivisa
tus ad omnes poli elevationes recipiatur a pro
Clavis, et aliis. Quod a. ad tempus ascensionis
astrius q; attinet secundus est 1o. Hodiacum si
sphaera diffiniter cogiri cu d'quatore, hoc e

temporibus aequalibus non quales eius annis ob
obliquitatem supra horizontem ascendere; Aequato-
rem vero uniformiter ita ut integro die 360 et
singulis horis undecim gradus et uno
die artificiali seu in brevissimus, tunc longissimus
sit pars noctis etiam in brevissimus, tunc longissimus
ascendere, nec plura nec pauciora, qua ratione ali-
qui connoti omnes et dies anni nocturne pariter
in 24 horas eam breviores et longiores distribu-
erant, unde facile est hinc quod gradus Zodiaco
a quindecim Aequatoris, seu unius hora quotidie
diuersis respondent talia via elevatione, diuisis
in 180 gradibus per 8 horas brevissimi diei et
quatuor et Zodiaco corriestur una hora 22
et unius contra diuersis iisque per 16 longissi-
mi diei corrietur similiter undeni gradus et
angulus.

ARTICVLVS II

de dierum et climatum differentiâ

Conclusio. Ia dies dividitur in civilem
et astronomicam, cuiuslibet est spatium 24 horarum,
qui dies apud varias gentes varia, ut dictum est
fortiter initia, quemadmodum et annus eiudicatur; Astro-
nomicus subdividiatur in naturale et artificiale;
naturalis supra deponitur est una resolutio Aequatoris

De dierum differentia

62

area terrarum cui particula facta quamcumque ratione motus proprii solis competit, cuius in plura, aut pauciora minuta quae respondent, dies artificiales est hora solis supra horizontem, quemadmodum nostra hora solis infra horizontem, qui pars eius est Antiquus et vulgaris, antiquus apud veteres Rom. et apud Iudeos usitatus dies fuit in 22 horas totalium temporum, iusta dictu Christi secundum Iohannem. nonne deo decim sunt horas diei? et Matt. 20. dies operis conductis ad horas 3^a. 6^a et 11^a militie de crucifixione Christi; hora illa in qualiter planetaria, vel Iudaica dicta, et in qualiter solo aequinoctiali tempore. Astronomici sunt aequaliter reliquias uero. sibi temporiibus inqualiter, prout dies crescat, vel decrescat, ita maiores, ita minores, numeratur ab ortu solis, usq; ad occasum, sexta hora toto anno respondet una Idem decima inqualiter horas mentiones facit persicus poeta.

Startimus indomitus quoad despumare faciem
Sufficiat, quent duum linea tangitur umbra.
It saec. Scriptura q. Reg. 20 et utrius uero
Cas uolu Etachia 3^a linea quibus iam desuper
derat in horologio Arches retroisti ex gradibus uero
post passionem Christi quia contigerat sub aequinoctiali
duorum hora. 3^a Iudaica responderat una
hora uero arte praedicta 6^a. 12^a, 9^a 3^a post
pridium, ceteris temporibus ut scies cuiusque noctis
Iudaica, sic inqualiter respondent pone in regulata

aurum 1° loco h[ab]et iudaicu[m], 2° loco horam cui
cognita[re], 3° longitudine[re] diei n[on]i pati[re], itaq[ue] ut
quemam illa quinta linea, in eae hora p[ro]digii
in festo S. Joannis baptiste sit in vestigis
diei ut dant 5, quid dant 10? proveniuntq[ue]
6 horas 40 minuta, quibus ab hora 7° oriente
h[ab]et sole numerat[us] cadet umbra linea quinta
in r[ati]o horologio in media undecima et, capta
in festo 2. Evangelista fore in media duodeci-
mano, ita est hora undecima iudaica cognoscere
per decendo, 12 horas dant 5 horas a noni
die secundum undecimam diei iudaici, quid id uel 8:
proveniet n. hora 6° 40 minuta respondens
undecima in estate summa et 3° cu[m] 20 minuti,
seod si opatio inveniatur cognoscetur similiter ex
vix horis cognitis hora iudaica qua oia p[ro]p[ter]a
eo horologio antiquo cognoscuntur. Ceterum
artificios h[ab]et vulgaris in eodem climate metab[ol]y
in diei longiori vero ut brevissimus toties
quoties mutatur clima, pro qua re sit.

Conclusio 2. Clima est factus spatiis
in superficie terrae in quo to notabiliter diei
actus tempore maxima variatur p[er] semihoram
crescendo, vel de crescendo, numeratur hodie clima
ta: 24 olim tri septem, r[ati]o primi est, cu[m] n.
tot sunt climata, quod suffunt semihora a die
aequinoctiali 12 horarum ad 24 usq[ue], necepe et
etiam

De climatu differentia

64

etiam tot aere clima, quae oea inter polares
at vlos clauditor, defracto ad elevationem
poli 66 gradus, 31 minutis, sub qua dies
longissimus est 24 horarum, ratio posterioris,
quia Petrus total terra non habuerit cognitam
ad pp septem tri statuerent clima, lab insi
qui aliquam civitate vel insula vel fluvio
denominata: receptiones in clima definient
in elevatione poli 17 fere gradus, in qua maxi
mum dies 18 est horarum. 22 in 23 graduum.
elevatione, in qua dies longissimus 13 horarum
est et semis. 1 3^m 35^s dies vero 14 horarum.
4^m ad 36 in qua dies 14 horarum et semis.
5^m, a 41 dies 15. 8^m 45, dies 15 et semis. 7^m
ad 49 in qua dies 13 est horarum, quod circa
maior pars Germanie tenet. 8^m in elevatione
52 graduum et sic deinceps, quae clima pafim
maps geographicis adductor; dies porro con
gessima sub elevatione poli 70 graduum, est dies
84, sub octo gesimo gradu 134, sub nonagesimo
185 dies.

ARTICVLVS III

De Zonis seu fascijs terrae.

Zones sunt spatia terrae a Tropice et pola
vibus circulis determinata, quare quinq; a
spacijs illis numeratur, nam spatium inter utrumq;

Articulus
iecta et captu
dignus
Ite A.M.
Wolfgangan
Gothfrid

Tropici Cancer et Capricorni clausus una
tum constituit zonas torridas, duo vero spatia
inter Tropicos et polares circulos duas zonas
temperatas, deniq; spatia duo inter polares
et polos duas zonas frigidas; de his olim
uehementer fuit dubitatio nō omnes essent habi-
tabiles pro quā re sit.

Conclusio 3. frigida zona ad polū articulū
magnā partē meditetur, sive magna partem, nam
mare glaciare seu hypboreum circa eundem polū ma-
gnum spatiis occupat et sedes hominū negat, id ipsius
expeditiā dicit Clavis Islandica ēst ēst pītissima
nauarcha Guilielmus Bernardi Ambsterodamensis
anno 3 & 96 ex mandato ordinis Islandiae bre-
vius iter tertiarum ad Chinā transitus queret &
polū articulū detecta est illi terra quadras ad lati-
tudinem 80 graduum, et noua Zolla ylenius illustra-
ta a glacie nauis, quā uegebatur fas arcte
obsepa ut eū sociis ibide ad latitudines 70 gra-
duum hyemare fuerit coactus, quo in loco le-
queas casas extruxit et ob immans frigoris cani-
bus nimia copia perenne noctem, aliaq; ae-
ris et temporis mirias quatuor continuo-
mentes commoratus eū magno et perpetuo
uite dispermine ob inquietum uitorum
alborum incursum, tandem si spe recuperanda
nauis exclusa nauticulis ex minutiōibus li-
gnis ab iphis constructis retro nō sine uarijs
et horribilis casib; de quibus aliquot extant
codices, domū sunt reverdi sive 14 ex multis
centenij laceri, et fame gene eructi, cibis a-

De zonis seu terra fascijs 66

Catai regio, quæ petebat magno Tartariorum Cam
minis latitudine 60, longitudo 180 graduum, p[er]tinet ad
conclu[m] ex provinciis Septentrionalibus, Dania, Suedia,
Norvegia, Grolandia, Islandia, Frieslandia ipsa,
nouâ Scellâ ferme ad ipsum polu[m] sita tunc efficietia
nautarum, ut ex his fuit Christopli Columbus n[on] in orbis
detecto, q[ui] celeberrimis in eis prope America anno C[ri]s
1492 Regis Castella no[n]e alijs annis dedit plura
indagando, cuius successit Americus Vespucius floridus,
post anno 1493 Americanus Ro[bert]us Lusitanus eis
nomen novum imponit, anno a. 1500 Caspar Gerther
alijs a boreali illa parte ad insellas Moluccas p[re]seruit
Franciscus Francisus ipso mense Januarii ab in gatis fu-
gus inde d[omi]nica coactus gentem rexit postolatus
eas, anno 1512 ipsa Drica Palmaria, quæ h[ab]et
pari a floribus indigentia florida regio repta ve-
scitur tamen Floridae, quæ aliae insulae non
procul istinkto sita testibus Cardielmo, Janssonio
Letro Ilandio araneis, formicis, niperis ser-
pentibus lacertis, et alijs insectis, frumentis populi
moribus.

Conclusio 2. Altera zona frigida ad
aestriales polu[m] est habitabilis est. Ibi Circulo ex-
piertia Ferdinandi de Magellanus suscitatoris
opus incomparabilis fuit ab ipso Magellanico res-
cupato s[ed] precepsit, indeq[ue] porro uram terrarum
orden anno 1520 hercico plane aera circum-
navigavit, quod ipsum iter Fabius Dracus
Anglus anno 1520 sati animose confecit,
utius restigij 99 anno Thomas Cardish popu-
laris eius instituit, cui successit laudan anno

3600 Oliverius Vander Natur, qui pp uarie
fatu casu alij palmis p'cupuit promontorium
bona spei 1° Pasco anno 3497 occupauit nomine
emanuelis Lusitanie Regis.

Conclusio 3° Zona torrida, quae ex utra parte
incolunt Abyssini et altera parte Ieronimi
Brasili uenient Australi, uenient arcticis uero
Hispaniola noua et Mexicana Iouineia frequenter
et a populis et animalibus, tota et India Occiden-
talis que est t^o pars mundi dividitur in Ameri-
ca et Australiem

De Zonis, seu fascijs terra

68

illa noua fascia gloriad, Mexicana et nouam Hispaniam continet, que ultima anno 1519 dace Ferdinandus Cortesius ad Hispani regem ac redacta est magna utriusque partis strage; et argento et aurio levibus in quam frequens circa Oceanum litora maritatem in ostigo latitudine pescatio, fluminis cuius regionis aeras arenas rechint lacus salini respiciuntur quorum aqua a sole ardore in sale coquuntur, in Australi vero tres potissimum partes continentur, Peru, Brasilia, Chila, que ad polum Australi vergit, in qua uictus hoies proceri noue et decim pedo.

Contra fortia hanc conclusionem pugnauit Arles
4.2. meteororum c. 5. negans spatium intra tropicos claves, quale fere totus nouus orbis est, i habitari posse tibi quod Sol ob uicinitatem suam et levioris radios evanescat omnia tua quod regio illa pabulig ei aqua carere. Lebeat simili ter Plinius L. E. nauly historiae c. 68. et Virg.
in Georg. ovid. 1° metamorph. quarum que media est non est habitabilis esse, sibi a. conclusio nostri p. a. divina prouidetia, que omnibus terra partibus abunde prosperit, idcirco n. Altho pia' xili mandatio quod annis facundat et refuerat, in Brasilia et aliquibus partibus Terra ad ora Oceanus Australis cum nubes imber de caelo calat, quinque vel sexi mensibus terra spissiore non irragatur nocturno, et eo defluentibus annibus solem ita facundat redditur at unu grano sonoris respondet in mea decuta, et tincta. teste Jacobo Torrente in relatione de Peruana pro-

uinua anno huius calculi quarto edita, qui
refert in ora eadem maritimâ iuxta urbem
Rucas ubi nec nocturni zones nec fluminis
copia suspetit. ^Dicitur quodam admirando sub ei
lio prosperissime, nam quo tempore sementis fieri
convenient infinita sardorum turba. Piscis
genus est. In litora maritima se effundit,
et mox accola nasiculas suas complevit, capita
singulorum recessant nec certoque in ea unico fini
menti grano quod Maiis appellat seminans gra-
ctu natus liberatur, quam si terra rore vel
aqua pressa fuisset, corpora piscium in fini uicem
sequuntur, in quo adua mirificè pingueescunt, ex
anno præterea uitis racemo ibidem plus uini pro-
prietatis, qua ex vñz tenuiue Europeis plena
uide apud lewden. Grobat. ^Est ex Academiâ Nepi-
canâ et octo Societ. Colegijs in provincia Peru-
ana. ^So testimonio Josephi a Postâ uiri
expeditissimi qui binis de novo orbe concurredit
libros oculatus testis, qui tota fere Ameri-
ca est amensu, sexaginta nimius gra dus
ultra citraq; equinoctialem, qui dicit L. I.
c. 27. se uidiisse quodam qui de quies quinque
et octies et uicies Oceanus sint amensi sunt
uenter uel Hispani Mexico, uel Ufisipone
Cyoam, ad Sinas usq; et fretu Magellanico,
quare a. tot etiam regiones intermarse-
dint in cognita ista vero fundo in lucis prode-
ant ratio hec datur, quod uates caruerint
tantisper uen singula magneticæ et uel ad
sole pole et sidera uel ad certu. uentum

De sonis seu fascijs terra 70

aduenterent, vel ad sola litora adhaeserint na-
rigis nec tuto se se unquam alto mari creden-
te anni vel si teste glorio L. 6. c. 22 cer-
tar quicquid uolucres secundum in naves accipiunt, quas
enipas uores septentriones sint conitati, nemo
nemo uno beneficio aere magnetice, quod ueluti
dilectum diuinam prouidentiam ante trecentos pri-
mū annos, ut in fide neuerū et orbis remedium
inveniret certissimā nautis p̄fipit, cuius ope qua-
qua uerū uolunt nauta nullo negotio et crivo
se navigant, et quidem tanti facilitate, certi-
tudine et celeritate ut supradictus Josephus
ex Hispania solueni p̄ meius Oceanū noni orbis
maris decimo quinto die conspexit, citius
uixius, si plenta uela data fuissent uertis; N.B.
ordinariū a. iter est trimestre. Praefecti n.
nauium in peperi assidue sedent spectantes
pyxide in nauticam ut tenenti clavis uiam
dicant, quā pīpīe et si qui ad litora nauis
gant nō uentur in alto in mari ubi nō rigi
ponteret et aether si careant ranta fieri nō pīt,
quin gravissimos errores committant. X i gr
Anti calorem et frigorē tremam ⁱⁿ
regionis obiecti ex libro 2. Josephi a Costa
c. 9 hisce verbis, quidem ex philosophicā
illā ratione cuī ad fidos tradicere mīhi pīua
debat futurus ut cuī ad lineaū et qui noctiā rem
pūnīpīe vehementissimus aero fore nō posset,
ideo ad seces evenerat at eo ipso tempore nrae
cuī socij meis ita frigore ut solis radios appri-
cani cāa quererem, atq; hoc q̄n sol aequatore

tenet et per verticem capitis transibat, undicatur
 in ariete nitore Martis: noster adit ibidem c. 12.
 ob frequentes in Peruana Provincia mantes
 nives in isdem perpetuas aquas gelu mapino,
 concreto, primas crebras, a quibus campi ex u-
 rastur, et pro frigore cape hominoe et equi
 corrueant, unde c. 9. et 14. conculdit nulla
 modi regionem locupletiorum, nullas evanescunt,
 et salubriores ita ut oia tempata, uero perpetua
 ipsa deniq; uita beata in ea regionem mi-
 grare uideatur, atq; haec de calore temperie
 idem sentit, de moderata siccitate, uel potius
 factuā humiditate ab Octobri usq; ad Decemb;
 nives, pluviae, imberes repertini, et inundationes
 morebescunt, a Januario ad medium Martium
 maledicit estus, contra uero Hispania
 noua h̄t. alerriimos imberes a Junio ad Septemb;
 a Novembri uero ab Aprili clementiore uititur
 calo temperat̄ igitur innensi calores Peruana
 provincia 1º a vicino Oceano, 2º ex imberibus
 refrigeriis usq;. 3º a breuitate diei et a longi-
 tudine noctis. 4º a montibus nivibus ob-
 tectis uero qui iuga montium considerant
 se ac hec insipitas estus inter medias nives
 exstros frigore sunt fusi, quod autem solis actio
 non illa officia sit in nivis ut eas subito
 condat, ratio est que modus eis omne
 albus disgregat uirgine ita Et albedo nivis
 radios colores quod manifeste constat ex

De Zonis seu fascijs terræ. 72

conspicujs qualibet p̄ quæ hæc quilibet alius
pannus facilime comburatur, ch. arta. tamen
alba, vel pannus albus nullo modo aduri p̄.
5° ut uim uentoris frigidatius ap̄ quibus erit
terribilis flat. Autem celuber ibide ap̄ uicino
Oceano et quando nos nare aurat frigidam.
et recentem. haurimus illi contra a. prandio,
mepianus. n. uictus non nisi sole cām micares
cent spirare. solet, unde precipuas actus manu
sentitur usq; ad horam nonam, vel 3° ep̄inde.
maru aspirante dies reliquias suæ uictæ transi
gitur; deniq; occulta quæ dæ terræ qualitas
intensity caloris moderatur, eapp provincia
alia eiusdem climatis sub eādem zonā. et
æqui nocti ali carentes hisce commodis uehe
menter discernuntur, quæ dæ n. tempata, quæ
dæ frigidæ, alia feralida sunt, m quibusda
nascuntur hoies albi, m quibusda nigri ut
in Æthiopia, Brasilia.

ARTICVLVS IV⁹

De analemate pro quavis altitudine.

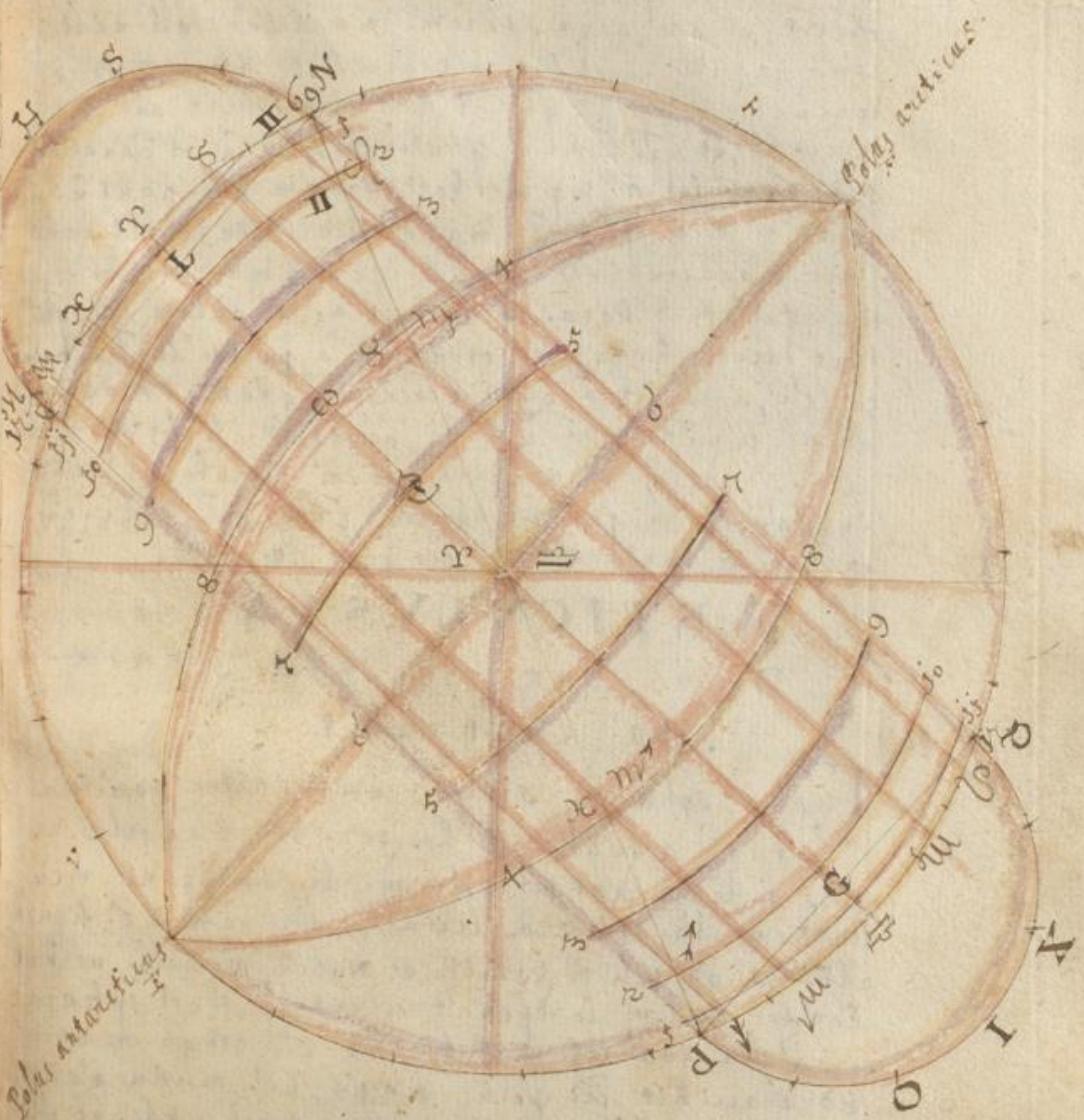
Soli construendo.

Analema hoc nihil est aliud, quæ sphaera
perfector, n. quæ exquisita ratio solis, cursus
declinationis eiusdem ab æquatore, et recipi
tulo diem declaratur, et hoc analema fu
damen' oīus fore horologiorum, m quo ostendet,
que modis umbra solis p̄ totū annū crescat,

uel de crescat, et solum acus horologij ut miscio
bendus, capo pro constructione eius omisso
solis diametris solariis circulorum catena sis
fiant, quae picepta fuerint in descriptione
sphaerae, deinde ductis per spatiis Tropicorum
duabus utriusque chordis N M S R fixo que
centio in L. et C. describatur bini semili
culi ad intervallo I. M. Q. P. quibus in separa
tis aequalis diuisi uel et in octodecim appli
atur regula parvissima, sed quibuslibet
aequaliter ab equatore remoti dividatur pa
ralleli equatorii, deniq; ab eadem divisione
inchoata dividatur magnus arcus in 24
partes aequales, impositaque regula duobus quibus
libet parvissima T. V. aequaliter ab axe F. E. re
moti secetur aequaliter lineolis parvis C. C.
ac demum in eundem aequatorem queratur
centrum trius paniorum F. C. E. ut in eundem
ingrediantur arcu horarii, quod id est fiat
cum reliquis arcibus, quibus horae ascribantur
utraq; apud quidem secundum sequenti arcu res
sus habendum est et sic deinceps qua ratione
toto analema quod pagina sequenti uideatur
absolutu est, quod et est quadrantes horaria
adiungere placeat partindus erit circulus
in 96 partes aequales uidelicet quilibet ui
gerima quarta in quatuor plus minus anal
matis in eodem primo cursu solis aperte

De analemate

74

declaratur quanto iuxta diversa anni spatia de-
clinat et ad aequatorum. similiter ad aerti-
cem. capitis accedit vel recedat intra Tropicos
conclusus semper est quoniam est dies auroreant vel de-
crescent, et quidem in qualibet sphera et elevatione
poli, nam linea supra horizontem eminentes,
quas in via sphera inaequale intersecat ephemeris
magnitudine arcus semidiorum non in aequa-
tore quidem 6 horas, in cancro a. 8, eadem opa quo-
libet arcus horarius ostendit a parte septentri-
oni solis, a sinistra ortu eiusdem, que madmodum
arcus semidiorum a stihi occasum, hiberni vero
orti. 2. celestis eius usus est in horologis antiquis
et Italicis in quibus horae viae iudeicis
et Italicii constitutur, de qua re alibi.

ARTICVLVS V^{us}

De his, quae pro vario spherae
situ evenerunt.

Triglyp. spherae situs communiter ponitur
1. est quoniam aequator et horizon se ad angulos re-
ctos intersectant et poli mundi horizonti inci-
punt et ab eis sphera recta, qualem refert 1. figura
alter est quoniam poli in zenith et nadir, aequatori vel et
horizon unum correspondunt circulus, et est sphera
paradella, quam refert 2. figura. 3. est quoniam neutrals
horius accidit, sed polus magis, vel minus elevatus
et horizon oblique secat aequatorem, unde est obliqua
qua sphera recuperatur, quae exprimitur in reliquo.

De ys quæ pro vario situ s 96

figuri.

C'ONCLUSIO 3: in sphærâ recta. 1: dies et nox p.
poterunt ega ales, estq; æ qui noctis ppetus, rao na
horizon bñ Equatores, quamvis cæs parallelos
in diametriæ ex pressos bifariaz dñi dicit. 2: ois stelle
ab in colig illius sphærae et tota cali facies uideri
pt. 3: sol bis in anno uertice capiti oblit, inde q de
cendit utriusq; p. 23 gradus et semis. 4: sub lmeri
die nulla protinus uel ad modum qualandoq; epigaa
projicitur umbra.

C'ONCLUSIO 2: in sphærâ parallela dies unus
expletur medio anno, rao est media pars para
llolorum supra horizontem. emi net media occul
tatur infra semp. 2: sol describit gyros horizon
ti parallelos semp, neq; altius unquam ascen dicit
quam apud nos 30 Januarij uel 12 Novemb. sub
lmeri diem. 3: aurora solis similiterq; crepuscula
durat binos menses. 4: unius hemisphérii extantis
stelle semp apparent, altera pro occultata est semp.

Recta

Parallela - Obliqua

Conclusio 3^a: in sphera obliquâ effidies
contingant inaequales bis tū in anno aequinoctiali
contingit, rāo rāp. a equator ~~somp~~ dividitur lata
riani crescit si dies maxima, magis et magis propt' ^{et}
elevatione poli augeatur: itaq; in 2a figurâ, in qua
polus ad 66 gradus 20 minuta est elevatus totas
parallelas rāciorū capia: horizontem emire, adeoq; die
maximi quantitas similitudinē et rectis in hyeme est 24
horarū, qui dies ēp inde in menses et annus me-
di⁹ excedit, quod tant⁹ sit q̄i altitudo poli ep 90°
subtrahita relinquit residuum minore qua' quatuor
gradus infra declinationē maxima, veluti q̄i
elevatione 69 gradus 48 minutoru⁹ subtracta ex
90 relinquit 20 gradus 20 minuta quanta est
declinatio geminorum, unde dies contingit in binis
desinit, menses, vel q̄i declinatio 78 gradus 30 mi-
nutoru⁹ ex 90 subtrahit remaneant 12 gradus 30
minuta declinatio Tauri et Virginis, tunc n. di-
durat 4 menses.

CAPVT V^m

De fabricā et usu globi.

ARTICVLVS I^r

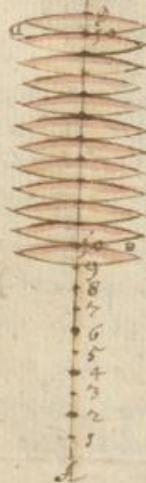
De circulis globo inscritendis.

Constructo globo ex parte rotando si q̄i supradicata
puncta est charta designetur prima in globo
poli binī semicirculo a se mutuo distantes, per
quos polos filii toti globo circumsplietur, cuius con-
tingit in duxta linea aequalis ab hinc datur à tunc
ta parte

De circulis globo inscribendis. 78

ta partes aequales et uno circini pede posito
in pede A altero deducto ad paucum decimū
D scribatur arcus T. deinde ex sequente pa-
cē arcus alter eādē. semp sonata circini
apertura et sic deinceps ad ir uel arcus, tali
ratione ex oppositā parte nimirū puncto B
claudantur predicti arcus ir et charta excisa
inducatur globo, ita ut cuspides arcuum in globis
quidem caelestibus coarent in polis zodiaci in ter-
restribus vero in polis mundi. Si quis autem roget
quanta magnitudinis globus fieri debeat ad ueniales
globorum chartas. Hox ir longitudinis partibus a su-
mendas esse tri et nonas undecimas. hoc est non
dico nam longitudinis partem pro diametro globi con-
struendi, cuius maximus circulus erit longitudini
date aequalis.

2o traxiatur per
centrum globi a pis-
tū ei perpendiculariter
iter in statu globus
5o applicata utrique
modo regula sphera
Prae polum deo cir-
culi, qui soli erunt
scrubantur et simili-
ter p media globus
Equator polis aequi-
distantia a quo nume-
rata maxima soli
declinatione in colo-
ro altero scribatur
bini tropici, et zodi-
acus et ad alterum
similiter a polis bini

polares. et supra eadē
tur iste horizon et
meridianus, stabili-
anturq; in pede globi.
eo ad plus arctican
meridiano affigendas
est rotula in 24 ho-
ras diuisa, ita ut
12o meridianō in
cubat, supra eadā
in depe una cu' globo in
utragal. 6o insta mola
magnetica iuxta me-
ridiane collocet. T. gō
drans spharicus, quidem
4o vocat in 90 partes
diuis, pterea semicir-
culus positionis dicty
in 180 partes diuis, denuo
gramon cuius pes globo
conveniens ei ppen-
diculatiter insitiat.

ARTICVLVS II°

De stellis et ciuitatibus globo in scribendis.

Stelle sunt corpora globosa solida, et lucida, que ex densioribus cali partibus constant, dividuntur in circinas, seu circations, quas Graeci planetas vocant, et sive ipsas, a quibus firmamento annates denominantur. Planetae sunt septem, atque stellis talis magnitudine apparent, tam splendoris distincti in speculis nocte propinquiores nobis, quam stelle sive manifeste videntur, et ab illis discouminantur, minus praeceps vel parvus scintillant, sive vero contra maiorem, colore, et differenti; Venus oculis maxime apparet nonnunquam aespere, nonnunquam manudeinde Juppiter stella clarissima et limpidissima, qui deo planeta coniuncti velut gemma nobilissima cali et aeruissima calo sereritatem inducent, mars fulmineus et rubescens, nonnihil tempestates et fulmina miratur, saturnus pluvius et obscurus humiditate et frigore afferit, mercurius fugax est circa solem minorus est et raro apparet. Stelle fixae ideo dicitur quod calles sive statim tamen inter se quae ad polos mundi et motum eiusdem retinente numeratur ab Astronomis, ex iis quae libero oculo ab eis tubo discernere possumus et quae in globis certe non plures de uno numero ita non dubitetur ut si quae alia quodcumque appareat illa statim nova esse cognoscatur, qualis fuit illa in Cœsiopeia.

De stellis globo inscribendis

80

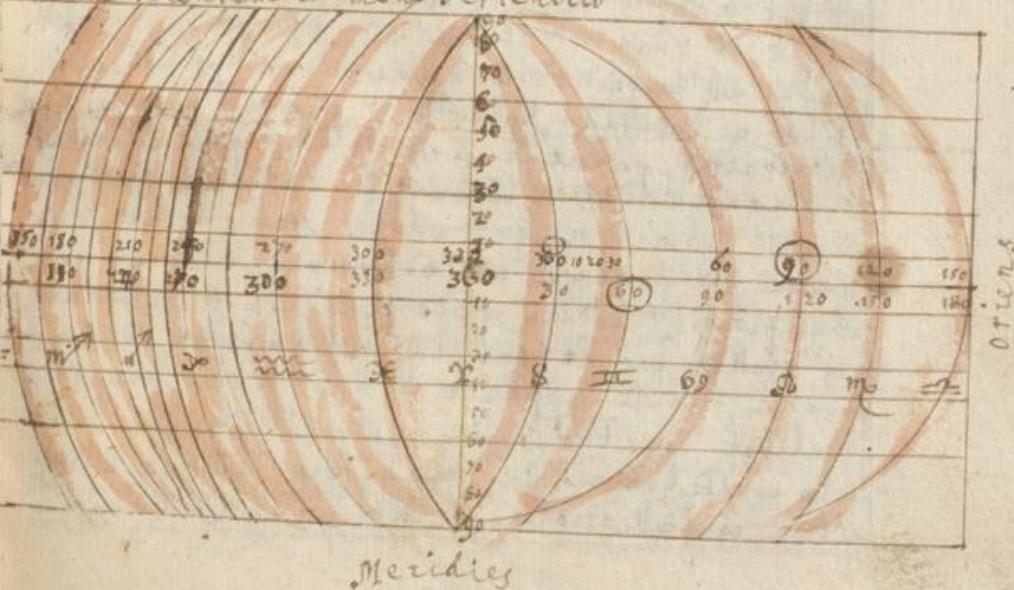
qua anno 72 prioris saeculi apparuit et biennio
pot evanuit, initio instar sonoris magna, vel fusi
instar polaris: hunc numerus hoc arte inuestigavit,
reperiit 48 constellations, seu certas quatuor ueluti
festinas et imagines, ex certo situ et positione, vel
latus, quas in eas quae angelas clausas distibui-
erint, ut geocenm consideraret, unde. Et ex magni-
tudine et splendorie sex discimina inveniret pri-
ma nam magnitudine stella numeratur quinque
decim secundis 45, tertia 208, quarta 471,
quinta 217, sexta 49, praefter quae non restat
quinq; nebulosa et novem observationes, annua uni-
versarii 1022 ex 1. magnitudinis stellis aram
hunc Bootes, Lyra, Humerus ariete, Capri distis
taurus, qua oculis tauri vocate, Virgo quae am-
spicis virginis, aquarius, Eridanus, Caris maior,
Canis minor pes centauri, argonautis, orion u.
binas et Leo binas, primi qui constellations distis
perunt eas & effigies certorum animalium pro suo ar-
bitrio exprefuerunt, causasq; fabulis deduxerat
in numeris, quare ex 48 constellatoriis qd
sunt borealis, quatuor aegirii et una quada duc-
triales quatuor quindecim, quada media in zodiaco
et nimirum quatuor sunt duodecim, ex borealis
mitra polus et aequatore comprehensu primus locu
terent ursa binas, quatuor minor in cauda polaris
stella trahit a polo trii tribus gradibus distantem,
draco distinguens binas ursas, Bootes seu luto-
phylax ex abuturo, Dephyus corone borealis
hercules lyra, sic uultus cadens, Cygnus Cassiopeia
Andromeda, Pegasus, Helios, Ophiuchus, serpens.

Cap V Art 11

ophichthii, sagitta, aquila; Delphinius, equinus,
 pegarus, Taurulus; ex medij sunt et signa
 zodiaci, ex deinceps numeratis (etiam, Orion,
 Cygnus, lepus, canis maior, in circore Sioris,
 canis minor seu Cunicula, Argo nautis, hydra, Ca-
 ter, corvus, centaurus, lepus, Varus, aia, Corona
 Australis, seu rotunda, pescis notius. Porro pro-
 mcriptione stellarum et urbium in globis cognos-
 enda pars e caru te' longitudo, qd 3 latitudes, et
 tabulis, sed et discrimine in globos utraqz est
 transversa, nam longitudo stellarum in zodiaci est nu-
 meranda, longitudo vero urbium in Equatore, lati-
 tude vero urbium in meridiano versus polos medi,
 capo pro caelesti globo ingredere tabulae longitu-
 dines et latitudines stellarum a Tichone vel Ela-
 vio apponatae et qd in zodiaco a Coluro Aquino-
 diorum numera. 28 gradus sunt n. Hodie
 et profisio Aquinoctialis et in circulo polos son-
 qui transcente numera versus polos arietis gra-
 dus septem, ponqz asteriscus, seu stellae prima
 arietis, que tot gradibus a puncto aquinoctiali ver-
 ni directis a Chilio nato decinque a utem longi-
 tudines n. a Coluro, sed ab hac stellae prima res-
 meratae sunt, quod bene est notandum, nam longi-
 tudines tabulari ad hanc sunt accommodatae. Ela-
 vius et Copricus n. a. a Tichone, qui initium
 numeri facit a coluro aquinoctiali et quoniam huc
 stellarum in uno signi gradu ponit, exemplis, longi-
 tudine oculi tauri seu Altobaran est 38 graduum
 seu quod idem fore ponitur in 4° gradu genitorum
 latitudo u. australis quinqz gradus si in utero,

De ciuitatib, globo inscribend, 82.

Itaq; a 1° stellā arietis reputatis in zodiaco
30 gradibus et ab eodem termino, qui est quartus
geminorum, resup austris et semipice in fine po-
netur stella p̄dicta id facie ad eū alij stellis,
quod et differens ē cū longitudine locoru et un-
ius, q̄ in equatore numeratur, et ab eodē latitudi-
ne aequis borealē cīcē aequis australē, initius a nu-
meri vel incipit ab insulis canariis vel alio loco nos
geographi hodierni prima meridiand in mappis
et alia loca nōq; insulas canarias ducunt, unde
longitudines utriusq; in mappis et tabulis inuestigatae
inter se discrepant. Ceteram et epacta stellarum
quarilibet cognitione habeatur, ut in quo q̄libet
zodiaci loco quarenda sit facilius sciatur
ut totus globus celestis, et facies firmamentū nō
distant quam globus terrestris in planū projici-
huc vel convivili modo. Septentrio

in charta duplo longiore quia sit lata ducaq
 bina linea p crucem quadrus altera oblonga
 regnet etodat, altera meridiana et colona
 aquinoctialis, oblonga dividatur in 260 partes
 aequalis, inde aucto numero 10 a centro versus
 orbi et ex occidente versus ceteris appositis nu
 meris similiter adiungantur plaga cali dies ea
 dent p et totus compleatur quadratus; meri
 dians vero ea de seriatim circini capturâ divi
 datur utring in 90 partes, deniq p ex centro
 quatuor puncto in ecclipticâ de seriatim duode
 cin apertos p polos, et p trigeminu quoq gradus
 linea deinde transversa p denos gradus meri
 diani vel pluris, eli qui namq arcus p denos vel
 pluris gradus pro comodiue operatione alio colo
 re scribendi, vel raccia relinquendi, hisce partis
 magredere tabula et tabardus vel locorum et regis
 ne pro mappis terrestribus figura et utriq
 ferunt, et quia ja stella arietis distat 28
 gradus ab aquinoctio nomine tur tot in eccl.
 ypticâ et latitudine borealis 7 gradus p ex his cap
 tationem, ponatur asterismus vel circulus
 3a magnitudinis debent et tamen asterismi, quod
 arcelli ratione magnitudinis stellae inter sedi
 stinguiri, et diverse constellaciones dicari colo
 ritur pinqi. I codem modo opâla est cum reli
 quis stellis pro ut tabulae indicabunt in hac
 figura facile appetet in quo signi grande
 q alibet sonatur. stella et una cognita me
 dialo constellacione sine magistro reliqua addi
 cetur constellatores, pfectum qd ex Calendario

De rsu globi caelestis

85

scitur in quona^m signo luna qualibet nocte co,
riatur.

ARTICVLVS III⁹

De multiplici globi caelestis usu *

Verus globi caelestis uenitius est et utilis, q.
enq^m ex alijs instrumentis Mathematicis minu-
tim sciuntur ex hoc uita, h^{cet} n^o in minatis cogio
centur, q^m itaq^m locum eius ante oia sit ut glo-
bus sistatur ad libellam horizontis, ne in alteram
partem magis inclinet, et perpendicularis Apici sub-
iecto congrue respondeat necesse est, rarus
beneficia lineae meridianae vel compasni globus
ad pleras n^odi ita sistatur ut Apicis eius circa
polus ueli spectet, q^{od} tunc fiet q^m polus ad
qua^m altitudinem elevabitur, et pro hoc loco
48 gradus 30 et 25 minuta s^m Appiarum
numerab^m utrū in meridiano inter polus et Hori-
zontem, respondet it n. in tali sita globi aquator
aegrotori caelesti et Eccliptica eccliptica,
q^{od} posthac semper obseruando erit q^m documentum
ad locum solis in Sodalis inquirendum eo umbra solari
stante globo in proprio situ ex vertice demittatur
quartus sphaericus ex quadragecimo, q^{od} uel et se-
misse potest polis, uel idem partum ostendit verticem
capitis n^o, cui tenaciter adhaeret, seu quarti seu qua-
drante stylus seu gnomon hoc illo demouatur, donec
umbra stylus aquilistet quartam, scilicet eam uel leonis
iuxta quartam mouetur stylus erectus, donec umbra

documentum

U

U

U

in seipso cadat, seu nalla sit, vel quā style stationem
 primum zodiacū erit is gradus locis solis, quem
 styles proxime tangit. 3° documentū cognito loco
 solis ex globo, seu aliunde facies cali quoniam momento,
 et horā diē cognoscā sit, ita ut qua stella est in vertice
 cali, sit et in vertice globi, et contra, similiter, quae
 in horizonte globi, sit sit in caelesti horizonte, et pri-
 mis quidem in ipso meridiē supposito loco solis sub ne-
 ridiārem, et modis ad horam et potius debentur.
 tam apie, quam inde bene firmari. In tali rigitur
 sita globi, nec meridianus, nec stylus, seu adicula
 ex loco solis erecta umbram de se proiecūt, et tota
 hinc cali facies representabitur; versus vix quare
 da facies cali ad horā quartā ponendia nam
 uideatur globus a meridiē versus occidē usq; dum
 inde in hora quartā meridet hunc. n. idem status
 cali repeteretur hora quarta qui est in globo, coniuncti
 ratione hora 8° et 9° nocturna facies cali ostendit
 sit q̄d 1° locus solis apponitur meridianus et indep.
 horā duo deinceps apponitur, scilicet globus vertitur
 versus occidē, donec indep. in idat in hora 8° et
 non nocturna, sub quo sita est stella nocte
 in calo se se habeant quenadmodū in globo. 4° doc-
 mentū tempus occidentis solis transgredi hora ipso, q̄d
 locus solis ex meridie, et indep. ex hora et ad horā
 zontem prosequetur, nam indep. ostendit horam
 occasus, hora vero ortus solis designatur ab India
 q̄d idem locus solis in orientalem horizontem pro-
 sequetur, tota deniq; diei longitudo, q̄d indep. hora
 duo deinceps apponitur, locus vero solis horizonti
 orientali, et scilicet meridianus uoluitur usq; ad
 horizontem occidentalem, nam tota mearea diei longi-
 tudine ab India in rotulā ostenditur. 5° documentū

De roru. globi celestis ~ 86

posito loco solis seu ad ortu seu ad occasu deprehensu
in horizonte arius inter aquatores et locu solis
ostendit latitudinem ortu vel occidu solis, hoc est
quatu' ortu, vel occasu designatus dicitur a vero ortu,
seu a quinoctiali. 8. documentu altitudo soli meridia
na in hunc modu in sagatur, loco n. solis meridianu
supposito reliquas evide meridiani arius ad horizonte
et remanentes ostendit altitudinem solis meridianam,
altitudo solis ad reliquias horas resoluto globo usq;
du inde in horas absenta' incidat imponeatur quarta
loco solis, et ex eo p' quartu reliquias remeretur alteras
qui erit altitudo solis ad horam proposita tali ratione
altitudo cuiuslibet stellae ad qualibet horam scietur
starte globo concuerient facies celesti ad horam pro
positam ut supra p'ceptu' fuit, deinde quarta stella
imponeatur, in teruptu namq; arius quarta inter
stellu et horizontem ostendit altitudinem stellae. 9.
documentu ex cognita altitudine stellae noctis quo
modo usq; p' quaerantur, vel aliud instrumentum.
reproposita sit hora noctis, qm' numeru' p' locu solis
meridianu et inde hora. documenta apponuntur,
deinde globi uersus occasu tam luna soluuntur et p'
luna stellae predicta in globo ex opposito sargens ad eam
de altitudinem in quartu inveniatur p'civat in tali et q'
esta globi ostendit inde hora noctis que sita, similiter
sit tota cali facie et representabit, si aliter operatur
est, cu' luna altitudine, non alterius planetarum
luna eordi in zodiaco cognitus supponatur et quadrati
sphaerios, ut dictu, unde una op' plura si de canticis
documentis cognitus namq; quia horam noctis vel
lunae vel alias planetarum sit oriturus vel occidens
videat in quatu' signis gradu eordi die haren plai.

7 m

Cap V Art III

recta vel in Calendario, vel op tabulis, itaq; factis
 faciendis cum loco solis et in die cum du^{is} volvatur
 globus usq; ad locum Luna, vel planeta alterius
 horizontis cum orientale tū occidentare strigat,
 nam inde semper ostendet horas ortu et occasus ple-
 nute, exemplarum oratione luna carebit in 23 geni-
 nonis sol in 23 agerij annis gradus regula
 minutis prouto itaq; ad loco solis sat utidire,
 quod inde ad horam duodecimam vertatur globus zodi-
 acus lumen nigrum tertius genitorum horizontem
 orientalem eadat, orientur igitur oras lunae
 hora 22 ipso meridiere, occidet lucis mare media
 quartâ sequentis dies, et fit de ceteris planetis.
 8^m documenta hora dies interiu in globo in hunc
 modis demonstratur, supponatur locus solis meridianus
 inde duodecima secunda ad loco solis erigatur stylus
 et globus rotetur maxe quinque usq; ortum,
 usq; u. iuxta occasum planeto tū eristi apud um-
 bra evanescat in tali namq; statione inde op ostendat horam propositam. 9^m documenta in minu-
 tione aurora et crepusculi sic erit laborandum
 in illis ad horas ortu prouto et loco solis ad horizontem
 ortium imponatur ex tenetis quadrantis sphä-
 ricis loco solis, qua una cu^{is} eo depunatur infra
 horizontem usq; du^{is} secundus octauus gradus eius
 attingatur. scilicet n. sole infra horizontem ad ortu
 levum gradus depresso vel incipit aurora, vel
 levavit crepusculo inde n. ostendat initium
 aurore, idem faciendum est cu^{is} crepusculo. 10^m loca-
 mentu pro ascensione rectâ solis inuestiganda
 supponatur locus solis meridianus et in aquatore
 a principio diutis usq; ad meridianus numeretur

NB

10^m

De risu globi celestis.

818

intercepti gradus, qui numerar est ascensio recta,
pro eo tempore, rursus proposito nomine loco solis
ad horizontem numeratur completaus inter prius
ascensio et horizontem ortos, qui est ascensio solis
qua, eadem opere peres horizontem et omnes horas
in collini sit interior aut exterior ortus alterius
astrorum. 13° documento declinatione solis alteriusque
astrorum ab aequatore ostendit sphaera regula ex
polo mundi in stellam vel locum solis denissa latitudine
et vero ostendit eadem ex polo oppositi denissa. 12°
documentum la stellam 1° ex quo gradus eclipticae
qualitas stellarum variatur vel accusat, aut ad me-
ridiam, et ad punctum media noctis puerat ligatur
ex positione ipsius stellae ad horizontem vero me-
diorum et mediarum noctem ut quo sita inspicatur
intra positiones eclipticae gradus, si quae hora libet
stella variatur aut occidat dispositio indice, et loco
solis ad meridiem inspiciantur stellarum q. horizontem
ut ortus et occasus contingat illa. n. sunt qua-
vel orientur vel occidunt horas duodecimam diuinam
rotato globo ad horas primam tangentem tunc hori-
zontem orientur hora prima, vel occident, et sic
seirent. 3° que stelle sint perfecta occultationis,
qua perfecta apparitionis ex hoc ipso intelligantur,
qui globi recte existentes vertit, nam stelle que
super horizontem erint semper et non que deficiunt
sunt perfecta apparitionis, que vero non quam ap-
pertinet perfecta occultationis. 4° eadem opera tria discrimina
ortus vel occasus stellarum indagantur, et quo tempore anni
libet contingat attendendo ad locum solis, sive oriente
sive occidente, et similiiter ad stellam vel eam sole oriente

surgentem, quod est cornu oiri, vel vel solc occiden-
 te emergentem, quod est cornu oiri vel sole afer-
 dente. <sup>12° punitum apparet quod est stellae oiri.
 13° documentum ut scaturit in geona signi gradu
 cometæ apparet vel aliud astri haret obseru-
 da est altitudo Comete supra horizontem, similiter
 alicuius vicina stelle fixe, deinde distans inter
 cometæ et fixa stellæ q̄ septantem vel radiis astror-
 um est exploranda, quā hinc tūta demonstratur ex re-
 gula globi regula sphærica in qua ab horizonte
 ascendendo quadratur altitudo cometæ, cui apponit
 stella et deinde in tantu dimensionatur a sphærica
 regula, quantu' interiectu' intervalu' p̄ instrumento
 erat inceptu'. demū applicetur circulus positionis
 tam polo zodiaci, quā gradui altitudini in sphæra
 regula, qui circulus positionis demonstrabit eadem
 op̄a locis Cometae in zodiaco. 14° documentum
 ex globo horologia muraria describitur in hunc
 modo, beneficio lingula magnetica, cuius cuspidis
 spectat meridiem, et a dext̄i occidente a sinist̄is
 ortu habeat, sistatur globus iuxta vel versus
 murum pro ut lingula inveniatur, apis et globi
 ut antehac semper ad debitas poli altitudines erigati,
 trahatur filum ex polo pendulum s̄m ductu' apis
 usq; ad m̄brum atq; in quo punito filum nunc
 tangit in eo erit cestip' horologij, attendendu' a
 est ut filus cu' ape una' restare n̄ curva' compo-
 nat linearis, quod si filus usque' attingat murum,
 sed potius ei aequidistant argumētu' est horologij
 illuc meridianu' n̄ verticale esse scribendu', et
 apem parallelu' apponendu', usque' in die horologij
 muro in filio insipo designetur et puncta horaria</sup>

De usu globi terrestris

90

per idem filos in hanc modis; trahatur filius ex aye
et singulis lineas horariae rotula ad murum regis
et in loco contactus designatur puncta horaria in
muro, f. q. si ex centro horologij de catur linea hora
ria erit horologij absolutus

ARTICVLVS IV⁹ De usu globi terrestris.

Primum documentum totus terrae status ex uno horo
globo intelligitur, qm is ad plaga mudi ad medium
calestis globi componitur cui debita elevatione poli,
et rursus locus habitationis meridianus, supponitur
in hoc namq. sita representabit globi totam terram,
semper ubi locorum qualibet regio vel civitas, et ver-
sus quae cali plaga sit posita. Qm ducatur mentum
ad duorum quorundamq. locorum intermissum fridimmo
negotio in miliarchis Germanis his et nendum
imponatur regula flexilis utriq. loco et gradus
intercepti multiplicentur et 15 provenientq. distatia
duorum locorum in miliarchis, vel in defecta regula
flexilis ponatur unus uncini pes in uno, alter opter
datur ad locum alterum, et eadem apertura transversa
in Aequatorum, qua est ostendat inter septos quod dies
30 aduenietur quanto citius dies uniuscemat loco,
qua et alteri, posito quoq. nte-q. aqua literat eadem
polo absit, ut sciatur, supponens et locus orienta-
tior, sine maiori habens longitudinem meridianus
et in hys hora duodecima conuenienti globo, horat via

Cap vi de Vranometriâ

alter locus meridianus attingat demonstrabit n.
in rotula inde pot horis citius sol oriatur in
e loco. 4° locum. ut siatur quæna pars orbis
orbis pedes a diante 20 obuerat imporata altera
extremitas circuli positionis Germahic, altera attin-
et terras Australibus qua nobis obuerit pedes pari-
tatione. Ethiopes et Thraci eam sibi ferre diante
opporuntur. 5° locum. quanta itaclus libet loci
altitudo poli inuestigatur ex positione loci illius
sub meridianu, amperatus n. arcus meridiani
ab eodem loco ad & quatorz est ipsa eius altitudo poli

CAPVT VI

de Vranometriâ seu Meteoroscopica

Vt hinc olim magis laboriosis qual comodiis an
pro observationibz celestibz instrumentis capte in
errore sunt lapci, hodie vero eis reus est quadratis
septantis, et radis astronomici, quemadmodum. n. Quadrat
est quarta pars circuli continei 90 partes, ex qua
bus sic septans est septa pars eiusdem completae
tri separanda. dividitur 1° quadratis arcus in
tres partes aequales, qualibet tertia in binas, ex
qua divisione resultant ex 1°, 3° qualibet septa
in ternas, unde prodent octodecim, leuiq; qua
libet decima octaua in quinq; partes, qua diluvio
no completa totus quadratis divisus erit in 90 gradus,
septans vero dividitur 1° in binas, utraq; deinde in

Quadratis
Divisio

Septantis
Divisio

seu meteoroscopica

92

ceras, deniq^{ue} qualibet septa sublini datur in quas
partes, ut supertant universim. sed, quod si capacitas
instrumenti talis in Quadrante, quod in septante possit
per quidlibet gradus vel bisectionem dividendi, ita et utraq^{ue}
pars demonstraret 30 minuta, vel in tres partes, ut secundum
gela 20 minuta, vel in sexas, ut singula 10, vel
quarto in duodecas et singula quinq^{ue} minuta
significent. Hoc est astronomie longa descriptione Radians
potius agud Geometria Fictio, et Apparatus, hisce instrumento astronomo
metris indagatur potissimum haec linea meridiana, cui
altitudo solis, et maxima eius declinatio, altitudo
stellaris, et inter se carum inter se, distans
item cometarum, aut planetarum ad stellas fixas,
migrares solis in aquinoctiali, et in reliqua signa,
principis Eulypsis et finis, diametri astrorum
qua omnia pancies locum metris absolvuntur.

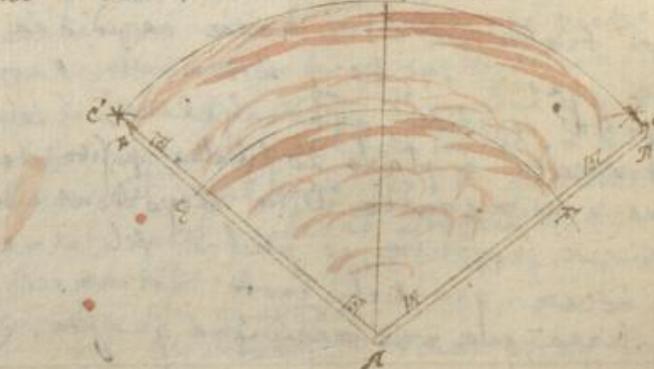
Documentum Primum,

De Inventione linea meridianæ.

Quatuor traducerunt modi linea meridiana in
lineam, quorum usus fit per instrumentum magnetico
vel compasso corrente, quadrangulari sive rotundis
quod instrumentum in plano ad libellam posito ita diri-
gatur ut alicuius magnete illata respondeat adaequata
linea rigida supposita, et umbra filii in uera
vidat horam, quo facto iuxta instrumentum latitudine
ducatur linea, qua erit meridiana quasita. 2us

Cap. V. Document. 3.

modus ita se hic affigatur piano, in quo degredi
benda est meridiana ad librum celi prospeda
dioptra, seu regula binis instructa pinnulis
et usque tempore hyemali obseruetur. Nella ali
qua nota supra horizontem primi sargens imp
dendo utriusq; pinnula foramen ducatur
ad regulas lineas in piano, quae ^{unum} ~~unum~~ obseruitur
& eandem regulam ex claviculo desipa in unam
parte, eadem stella qm est propima occasui, et la
catur altera linea, quo facta ex loco claviculi
describatur circino arcus p ^{et} utriusq; lineam,
qui est dividatur bifariam, traducta in lineam &
etiam et sectiones arcus, erit ipsa meridiana,
exemplis in centro A desipa dioptra AB versus
orientem inspiciat stella Orients C et ducatur
linea CA versus ^{versus} ~~versus~~ inspiciat eadem stella
occidentem et ducatur linea AF versus ex AE
et F descriptus arcus dividatur bifariam in D,
quare linea p ^{et} etiam A et punctus & sectionis
traducta erit linea meridiana.

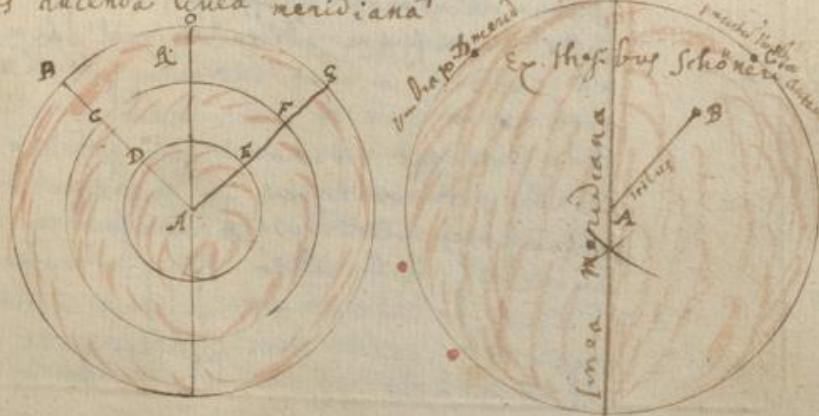

modus.

Nuomodo linea Merid r inueniend 95

3° modus huius consimilis et facilior eo ipso dic, quo
contingit aequinoctialis linea uerius linea outumrale
aduertatur ad soles vel orientem, vel occidentem.
intuendo enim p^ratraq^s dioptica p^rdicta in plano posita
pinula, et secundu^m eadem dioptica ducatur linea,
qua erit linea horae septem p^r qua si ad reueros an-
gulos p^pendicularis ducatur erit illa horae linea
decima, seu meridiana, ex qua una mutata
erigatur stylus eius umbra nⁱ tetigerit meri-
dianam fieri p^t eadem tempore momento pro
horologij alia in numero meridianae linea.

4° ex A centro in plano horizontali descriptis plurib^s
uiculis erigatur ex A stylus p^pendularis, ei us
umbra, ex p^rimo optime uiculus attingit fiat sign^s
in parte meridiis et in medijs uiculi puncto C in inter-
ni puncto D similiter a p^rimo q^s extremitas umbra
contingit optimum circul^s fiat sign^s in G F et E, q^s
ramq^s ex B et C ad extremitates linea et reliqua
puncta C D et F E transibent certissima. eti op-
atio si nⁱ erit ea iteranda, qua denudate facta
lineidens est arcus BG bifurc^s in O et p^r extremitatibus
punctu divisiones ducenda linea meridiana

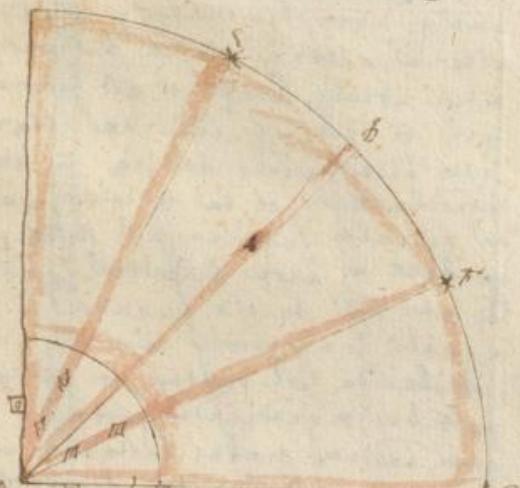

documentum 13^m

DE

De altitudine poli inuestiganda

Linea meridiana erit ex propina dictis inuenta
 sup ea sitatur quadrantis latus alteru' AC regula
 visuali versus celum directa quo facto triple
 statutur observandi altitudinem poli, 1er fit tempore
 & quenodio 2°, observata nō tunc altitudo solis meridiana
 est iſa & quatuor altitudo cuius complementum ad 20°
 et altitudo poli 3° fit tempore solstitiorum nam si ex
 observata altitudo solis meridiana in aestate demat
 maxima declinatio solis aut in hyemali solstitio
 ad eam sit residuum vel aggregata altitudo poli
 quartita. 3° est tempore obseruando disposito ut
 date quadrante sup linea meridiana observetur horū
 6° nocte quana stella ex y^o qua semper apparent
 quales sunt Vtq; arcus et reliqua iuxta polum
 viu^o p^o parvissim inveniatur cuius^o altitudo do
 ad latus rotetur, rursum mane horū 6° eiusdem
 stellae observetur altitudo qm p^o parvulas in oriente
 inveniatur et minor altitudo subtractatur ex maiore
 ieiudicatur dividatur bifaria; deniq^z medietas vel
 ad datu' infima altitudini vel dematur ex ipse
 na, ratiōnē nō erit altitudo poli inuenta, exempli
 extrema in cœdā p^oca maioris observetur sum
 qm infimum in rotatione sua possidet locu' in F
 deinde pot ex horas qm supradictu' & quo facti
 subtractatur altitudo qm minima ex maxima qm E
 remarcabitur differentia 2°, qra m d^o equaliter dista
 ad datu' medietas d^o minima altitudini qm nam
 aggregatus arcus totus qd designat altitudinem poli
 delivernatam.

Documentus 335
De distantia duarum stellarum
quarumlibet in daganda.

Ad stellas ex globo cognoscendas in daganda est prius
altitudo eamque tamen distantia, qua' inter se habent,
altitudo, quocunq; tempore regitur si q; neglecta
est linea meridiana oculus applicatus est demitati
quadrantes et stella proposita p; pinnulas certis
in latero astropas nam levissim ex centro p; pendiculum
incedet in altitudinis quasita gradu. Intervallo
reuterio zero duarum stellarum in datur gradus et tripliciter, vel
localis in f. Quadrantem intuendo altera stellae p; pinnulas
prospera lateris Quadrantis, alteras p; pinnulas dioptica
nepine s; intercepbus n. arcus Quadrantis inter diopticas
equaliter et latere eius ostendit intervallos stellarum, ut
utriusque a. Quadrans bene firmari, quemadmodum et reliqua
instrumenta, ne in partem moueatur, vel que
Sextantem, quod adiectu schema refert, in eius

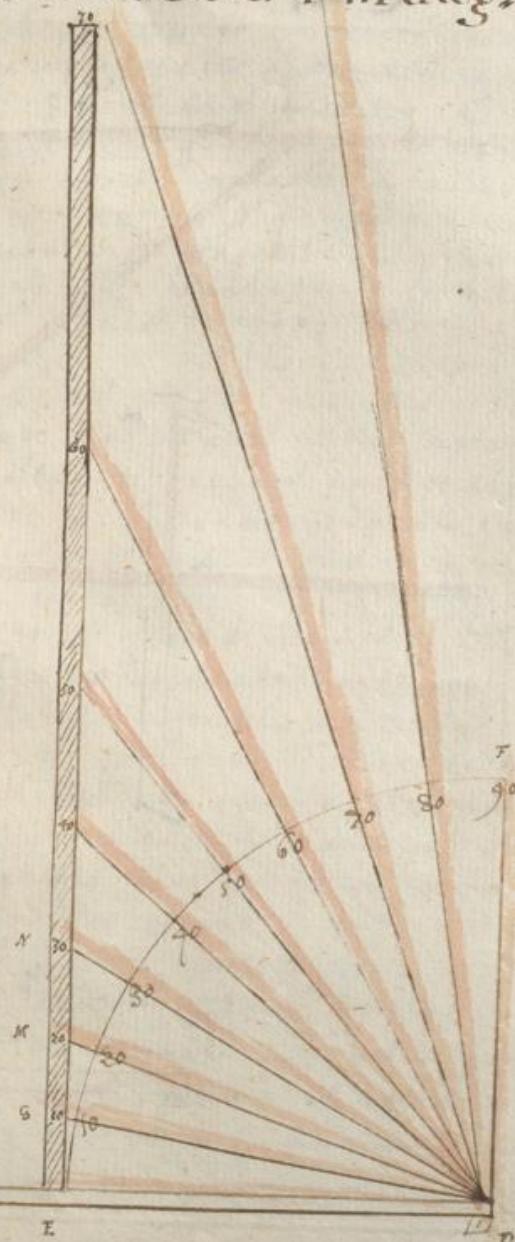
NB

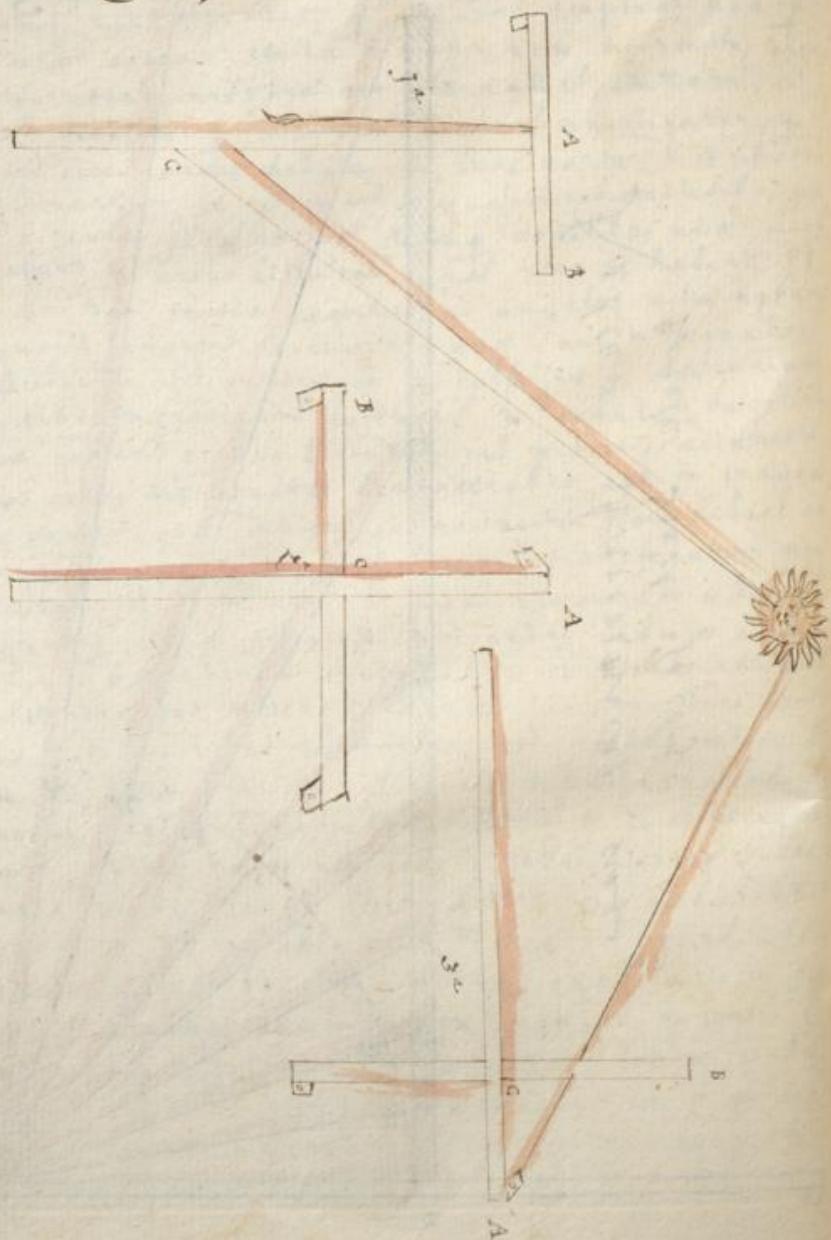
namq; unu obseruet p altera dioptria una p
altera altera stella distans, nam interceptus arcus
inter utrasq; dioptrias est inter uallis stellarum, id
ipsa facilis p circinus lignis investigator, p
cirus pede arcus debitis in duas partes distributus
introducatur et talis in extro, quod in extremitatibus pe-
duo acicula figura non sella p aciculas uisa des-
quabent in arcu distantis, quod inter se habent; p
et uni pedi tertia regula ad angularis rectos aptari
a equalis longitudini circini, que aut in aquales
distribuenda est partes, et in tabescens p observacionem
partibus in graduum postmodum in tabula; targetis,
qua eisdem gradus distantis ad ministris adiunctis
pro arcis introducere demonstrabit, aut in aqua-
bus partes, que divisione quem modum fieri debeant ita
ut gradus ipsius in linea recta transferatur nos
dictetur. Et 3° talis altitudo quod inter uallis in dager
potent p usus Astronomicum, ceterus fabrica ad multa
similia instrumenta exigitur et intelligenda anal-
abit, itaq; pro Astronomico usu parerunt hinc bacilli
quadriati ex ligno solidissimo, vel metallo, alter d.
longus, alter brevis caliusq; tanus consideratis
quod talis brevis dividatur bisectione in Ei et utraq; ex
parte rursum in 100 vel 1000 p subdivisiones 3°. Vim
quadrata polita mena describitur sup medietatem
quadratis FE et alia ei adiungatur perpendiculariter
equalis oblongo baculo. 3°. diverso quadrante in go-
partes aquales educatur p singulas ex centro C
quadrantis in perpendiculariter adiunctas lineas rectas
directis ac. tis eritq; totas bacillus uite in partes
inequales. sive in gradus astronomicos tangentibus
divisi: quo a colla medior fiat diuersis applicetur

III
optics in
astrography
of stellar distances
investigation,
interstellar
distance
calibration
stars near
you have
at which is
it equal
of separation
but it also
not exactly
are in the
size of celestial
as far away
far away so
intelligible
star has to
size, after
is created
Ecliptic
Ecliptic
size
reduces
perpendicular
Earth is
size of celestial
size and
size in per
size of celestial
size of celestial

De distantia stellarum in dag. 98

*Sextius Astronomiae piae
Secundus Sancti Jacobij.*

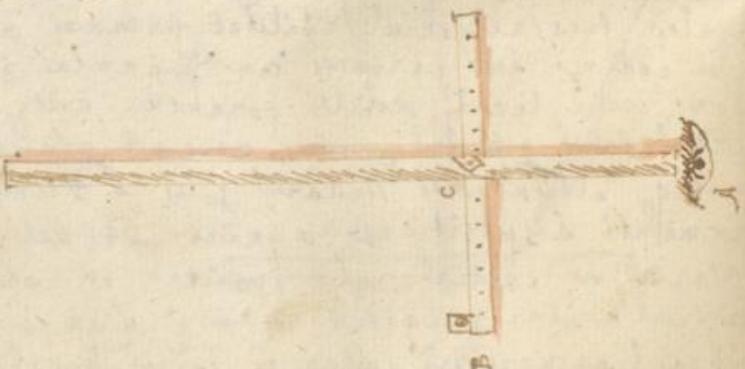

he inuestig. sit, Planetary. 300

ad rectos angulos bacillo oblongo quadrans linea
 is in asperculo descriptus cuius latus alterum.
 aquale sit medietati EC et fido in centro C
 affixa educatur p. angulos gradus usq; ad bacillo
 bero firmati, et tendit punctis contactus in bacillo
 designatis ascribantur numeri. 3° fit eadē dicitio
 expidiri beneficio tabularū tangentium si prius
 medietas transversarū EC dividatur in 100 vel
 1000 partes ut supra, quoniam n. exmp. q̄a tan-
 gens 10 gradus repitur in tabula tangentiali
 in talibꝫ partibꝫ, qualis est EC medietas 100,
 ascribantur ex ēadem medietate partes septen-
 decim, et transferuntur in bacillus ex A in C,
 ascribanturq; gradus 10. 2° tangens videtur gra-
 dus repitur in tabula 30 partiis quā ex medie-
 tate EC leguntur transferatur ex A in D;
 ascriptis 20, 3° tangens 30 gradus est partis 57
 quibꝫ dividatur ex A in D absoluater ēadē operā
 p. tangentes totæ baculus ascriptis numeris;
 postremo bacillo rīroa, que vocā Transversaria
 inducatur baculo oblongo ex coilestā ut ad rectos
 angulos transversariū habilitet firmari possit,
 et in eodem lus cursori seu pinnula super
 eadem rectā lineā mobile ponantur, eritq; instru-
 mentū totū perfectus, cuius uerū est p. facilis;
 p. rāp̄q; altitudines stellarū solis p. triplici m-
 stramenti dispositione in quā p̄t, vel. n. Trans-
 versaria ad initio radii p̄nit, et radius p.
 pericul ariter origitur ut in 1° figura ita ut
 umbra transversariū cadere in iadis densitatis in

Cap 13. docum ~ III

eo altitudine solis, vel removetur Transversa
ius ita ut oculus extremitati & applicatur
p. A terminu' uideat sole erit ruras. AC
in radio altitudo solis uel 3° . Radius & quid
est horizonti ut in tertia erit in tali rea
rurus. AC altitudo solis gradus, hanc sa men
& quadratum facilius inquiritur et intelligitur
punctualia duara, quamlibet stellare hanc
in modu' obseruata initio radii. A ponitur
eab causa oculi deinde pinnaculum mobile posuit
in C medio transversarij p. quod cernitur stella
una postmodu' transversarij radio' attrahitur
et removetur ab oculo usq; de pinnula &
in extremitate transversarij posita exaratur
altera stella nam pars radii. AC demonstrat
distantia stellarum in gradibus, quod si tantum
dilectum stelle inter se sit ita ut pinnula media
C removenda sit in alteru' corne tunc dupli
canda est pars radii. AC ut habeat intervallo
punctarum stellarum

De inuestig. sit. Planet. 502

Sed si 3° admodum exigere sit eandem interalle aut
 diameter solis, luna conetur offeratur mensuranda
 promonstratur transversaria ad 45 gradus, et una pira
 nela in medio transversaria. Altera tandem applica
 tur alterius usq; del praecise utraq; extremitas solis,
 vel luna & medias pirulatas in oculos cadat, itaq;
 observatione hoc graviter parta est interclusis trans
 versarij inter binas pirulatas partibus in graduum
 est in tabulis tangentia que ostendat id gradibus
 et minuta diametrov et distantiarum geonicarum.
 nonnullae pirulae ita arte coniunguntur ut inter
 iectae partes recte recipi non possint remouendum.
 erit Transversaria duplo, triplo, vel quadruplo magis
 ab oculo et pirulae magis ligatae obseruacione
 a. facta numero partium interiorum dividendas
 & duo, tria, quatuor & prout remotius fuit Transver
 sarum, et cum scilicet ratus ingrediendum est in fabu
 lis tangentia ut supra, que offerat minuta in diamet
 ricis gradus in interclusis; postremo sic inuestigandum
 quotunciae et digitis diametri solis aut lunae
 in eclipsis solaribus lunaeribus eclipsenter
 quo in anno fiet novus ante mittiu eclipsis obser
 vetur in dicta diameter solis apparet, seu usualiter
 exempli gratia 30 minutorum in ipsa vero media
 eclipsi ratus eadem obseruatur inveniantur q;
 exponit q; 30 minuta dicatur q; p regulam
 arcum 30 minuta debentur et rectus seu digitis
 diametri solis, quod unciae respondet 30 minutis.
 operio n. ostendit se uncias obseruatas, que ati a
 sciri posunt quando sol p tubum in chartas intro
 mittitur et intermisso ante eclipsim in duodecim
 uncias dividitur, n. tempore. Eclipses partes

Cap. V. docum. 3^m

illuminata ab obscuratis pulcherrime distin-
guuntur.

Corollarium.

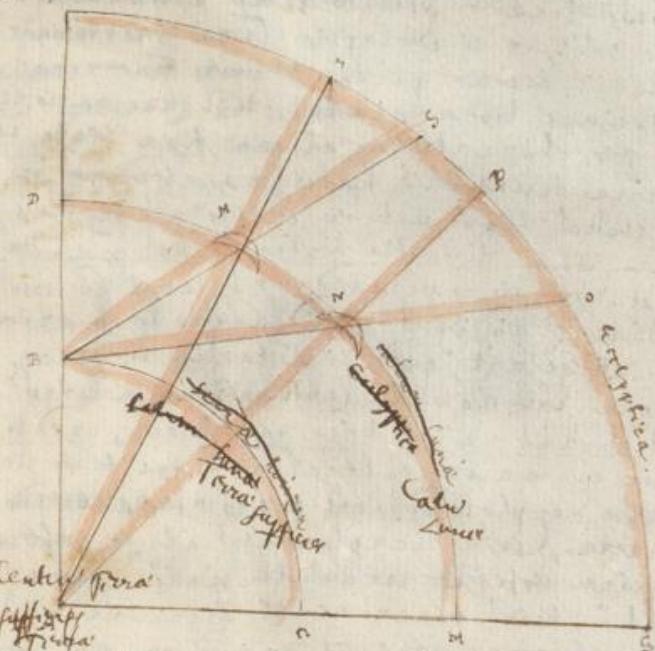
Intervallus stellarum hoc ratione in rebus ad plu-
mam prodet, quando namq; niso nono quodam
cometa, aut planetā scire aemus in geomam
eulyp̄tice gradu et loco certi ponantur obserua-
da erit: ^{3.} Comē distantia a deabus vicinis fixis
stellerū deinde singula distantia circino ex Eque
tore globi celestij sumatur et ex stellis separati-
jjs deinceps a partis desribantur arcus bini occulti,
qui se mutuo secabant in loco Cometa vel Planeta
^{3.} ex polo eulyp̄tica p^r intersectio ne binorum
arcuum demittatur quadrans spharicus, qui Eulyp̄-
ticas tangens in casu ostendet locū Cometa, aut
Planeta, hoc est longitudine eius ab aquino noctis
arcus vero Quadrantis interclusus inter eulyp̄t.
casu et locū Cometa erit cūdem latitudo

Documēntum. 4^m
De paralaxib⁹ Astrorū Errati
corum in dagan dis.

Paralaxis Astrorū nihil est aliud, quā discri-
mit, quod inter locū Astrī in Eulyp̄tica per
obscurationes modo dicta et locū eius vero
in eādem inveniū intercedit, exempli grā inue-
nit quis p^r instrumenta iusta modū supra
dictū Planam hoc temporis momento in primo
gradu. Aries, alias p^r tabulas Astronomicas
venares ad centrum mundi nō ad superficiem
terre applicatas repect eandem ad idem momentū
in 3° cūdeī gradū discrimen q^r eius gradus

de paralaxib, astrorum . 104

vocatur paralaxis, differentia videtur ueni et uis, seu obseruati loci luna in eulypthica.

In aliecto schemate est centro terra. A superficie eiusdem BC, calu' luna de Eulypthica & G obseruat lumen & horizontalinem ex A centro terra innedita nigra puncta eulypthica I alter. ex superficie eandem in mediate distante puncta O observabit que das puncta cui multa inter se distent ideo arcus inter ephemeridem & O vocatur paralaxis lunae horizontalis que est oius maxima, et provenit ex divisione duotorum radiorum visualium alterius ex centro mundi, alterius ex oculo aspicientis, decrescit paralaxis quo alterius luna ascendit, nam in figura arcus G S minor est arcu P O, defectus a eius observationis, que fieri debaret ex centro

terra, ut ex omni parte erroris in capax esset compen-
satur, vel ex observatione solypsis lunaris, in quo
versus locas luna in soliaco tempore diametro est oppo-
sites loco solis, ut si solypsis lunaris contingat sole
coincidente in decimo grado et exit tanto versus luna
lunae decimus libra gradus; vel haec ratione affe-
natur pro observatione, aliqua fixa stella, ratione
cuius terra insensibiliter habet magnitudinem et par-
tio est stellae fixae vel ex centro vel pro parte terra
observare, itaque distantia inter stellam producta, et luna
vel constante, sibi exploranda est, scilicet quoniam ipsi hori-
zonti inserviantur, et quoniam meridianam in maxima obser-
vatione attigerent, quod si distantia in utroque eas
obseretur, et equalis certus est argumentum cometæ
vel astri illud nulli hinc paralaxin, quod si magis
vis minor ex maiore subtracta, quo facto simul et
quadrante explorando est maxima altitudo cometæ
est planeta, cuius complementum ad 90 subtrahendum
est ex sinu toto ut remaneat sinus versus p. luna
in regulâ trius ponendus, 2. differentia distantiarum
miserata, 3. sinus latus, id n. quod ex operatione pro-
cessus erit paralaxis qualiter. horizontalis modo
et ad motu propriu luna vel cometæ attendatur,
quem interea temporis conficerunt, ita ut si luna
per diem recta ad stellam accedat paralaxi addatur,
si recusat subtractatur, quoniam oblique tanto magis aut
minus addenda, vel subtractenda, quanto obligata
illay motu luna afferat.

Corollarium.

Si autem iste astros paralaxis horizontaliter facili-
conus distantia a terris invenientur, p. tuam
galum schematis superioris. S. N. A. n. quod optibus
totis determinatur in notitia quarti distanthie videlicet

V
sistema inferiorū calorū . 506

ent a. rota semidiametra terrestris βA in milianū,
angulus rectus ad β , et angulus $\beta N A$ aequalis
angulo paralapeos ad verticem, nolo mentio, unde
sic argumentari licet qual proportionē hic angulus
paralapeos N ad semidiametrum terrae βA , et habet
angulus rectus β ad distantia $A N$ latae, assignat
a. lī regula triū loco angelorum ipsorum sinus, hinc ē
ortu est ut ei diversa fuerint a diversis multa
paralapeos astrorum, et diversa sint assignata eorum
distantia a terris.

PARS II^a

ASTRONOMIA.
De motu secundo seu pro
prio Planetarū.

E applicatio iste gen ad p^m mobile et suorum simi
plices calorū spheras spectant reipē est, ne
partes ēt interiores Planetarū spherae ex pluribus
partialibus composite ptingantur

ARTICULUS I⁹

De sisteme Inferiorū calorū

Ob multas rationes infra subiungendas nimirū
et multa, que in planetis observata fuerint
valentur, hoc cogitanda fuit ab Astronomis nova
et distincta constructio inferiorū calorū, quā figura